

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
Υ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΙΣΜΟΥ
ΒΟΡΕΙΟΝΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1994

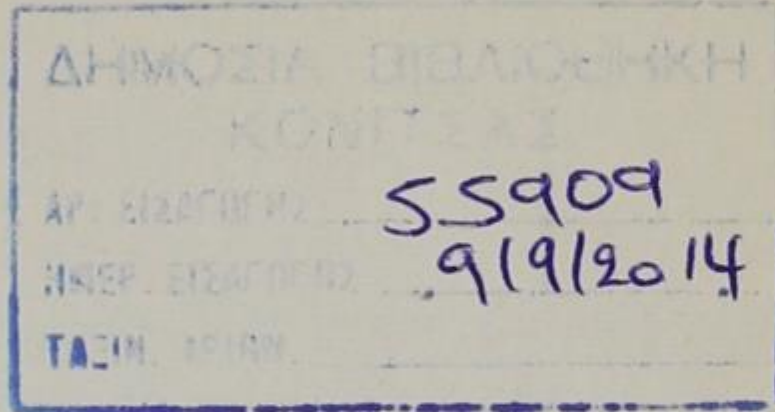
3904

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κολλτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
Τ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΒΟΡΕΙΟΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1994

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ δίκη τῶν πέντε Βορειοηπειρωτῶν, στελεχῶν τοῦ κόμματος τῆς «Ὁμονοίας», ἀποτελεῖ τό κορυφαῖον γεγονός τῶν τελευταίων μηνῶν. Ἡ σημασία της εἶναι τεραστία τόσο ἀπό ἀπόψεως παραβιάσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν κατηγορουμένων, ὅσον καί ἀπό ἀπόψεως ἐντάσεως τῶν σχέσεων μεταξύ Ἑλλάδος καί Ἀλβανίας.

Εἰς τὸ τεῦχος αὐτὸ γίνεται ἀνάλυσις τῆς σταλινικοῦ τύπου δίκης τῶν Τιράνων. Τὰ πρῶτα ὅ κεφάλαια περιέχουν ἄρθρα μας, τα ὅποια ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἐστία» τὴν 19 - 7 - 1994, 26 - 7 - 1994, 16 - 8 - 1994, 22 - 8 - 1994, 31 - 8 - 1994 καί 10 - 9 - 1994, ἐνῶ τὰ τελευταία κεφάλαια, μὲ τὰ μεταγενέστερα στοιχεῖα, δημοσιεύονται διὰ πρώτην φοράν.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθηκὴ Κομπότσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

I

ΕΚΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗΣ Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ «ΟΜΟΝΟΙΑΣ»

Κατά τους τελευταίους αυτούς μήνας, αί προκλήσεις τῆς Ἀλβανίας εἰς θάρος τῆς Ἑλλάδος ἔχουν ἐνταθῆ. Συνοριακὰ ἐπεισόδια ὀημιουργοῦνται (παλαιότερον εἰς τὸ Ἀλβανικὸν φυλάκιον τῆς Ἐπισκοπῆς, προσφάτως δὲ ἐτραυματίσθη Ἑλλην στρατιώτης), πολλοὶ Βορειοηπειρώται συλλαμβάνονται καὶ κακοποιοῦνται ἢ ρίπτονται εἰς τὰς φυλακάς. Τρομοκρατία ἔχει ἐξαπολυθῆ εἰς ὅλην τὴν Βόρειον Ἡπειρον. Αποκορύφωμα, ὅμως, τῆς τρομοκρατίας, ἀποτελεῖ ἡ σύλληψις καὶ ἡ οἴκη τῶν ἡγετῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κόμματος τῆς «Ὁμονοίας».

Πρὸ τριμήνου συνελήφθησαν ἐξ ἡγετικά στελέχη τοῦ μειονοτικοῦ κόμματος τῆς «Ὁμονοίας», μετὰ τὴν βαρεῖαν κατηγορίαν τῆς ἐσχάτης προδοσίας, ἡ ὁποία ἐπισύρει τὴν ποινὴν ἀκόμη καὶ τοῦ θανάτου. Αἱ κατηγορίαι εἶναι ψευδεῖς καὶ καταβάλλεται προσπάθεια κατασκευῆς μαρτύρων κατηγορίας, πράγμα πού δὲν εἶναι καθόλου δύσκολον εἰς τὴν ψευδοδημοκρατικὴν Ἀλβανίαν τοῦ Μπερίσα. Ἐπὶ τρεῖς μήνας, οἱ συλληφθέντες κρατοῦνται ὑπὸ συνθήκας ἀπανθρώπων, χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοὺς οἰκείους ἢ τοὺς δικηγόρους των. Οἱ ἴδιοι δὲν ἔλαβον γνῶσιν τῶν κατηγοριῶν, αἱ ὁποῖαι τοὺς βαρύνουν! Ἡ δίκη τῆς «Ὁμονοίας» ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσῃ τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἀνεβλήθη ὅμως.

Τὸ Ἀλβανικὸν καθεστῶς παραβιάζει ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἐσωτερικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς ἐγγόμου τάξεως. Βεβαίως, Σύνταγμα δὲν ὑπάρχει, σήμερον ἀκόμη, εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Τὸ κομμουνιστικὸν Σύνταγμα τοῦ 1976² κατηργήθη, ἐνῶ δὲν ἔχει ψηφισθῆ νέον τοιοῦτο. Τὸ ὅλον νομοθετικὸν πλαίσιον δὲν φαίνεται νὰ ἐξασφαλίζῃ τὰ δικαιώματα τῶν κατηγορουμένων, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν πρᾶξιν δὲν γίνονται σεβαστά. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλάχιστα δικονομικὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα προβλέπονται, καταπατοῦνται, τυγχάνει δὲ νομικῶς δυνατὴ ἢ μὴ ἀνακοίνωσις τῶν κατηγο-

ριών, αί οποίαι θαρύνουν τόν συλληφθέντα. Ἐπί πλέον, ἡ ἀπαγόρευσις ἐπαφῆς τοῦ συλληφθέντος μέ τόν δικηγόρον του εἶναι ἀδιανόητος εἰς οἷον-δήποτε νομικόν σύστημα. Ἡ παρουσία τοῦ δικηγόρου, ἔστω καί ἂν αὐτός δέν ἀπολαμβάνει πλήρους ἐλευθερίας καί ἀνεξαρτησίας, εἶναι ἡ στοιχειοδεστέρα ἐγγύησις διὰ τήν ἐξασφάλισιν τοῦ κατηγορουμένου ἀπό τήν αὐθαιρεσίαν τῶν διωκτικῶν Ἀρχῶν.

Εἰς τήν περίπτωσιν τῶν στελεχῶν τῆς «Ὁμονοίας», ἡ Ἀλβανική Κυβέρνησις παραβιάζει καί τοὺς κανόνας τῆς διεθνοῦς ἐγγόμου τάξεως. Εἰδικώτερον, παραβιάζει τὸ ἄρθρον 10 τῆς Οἰκουμενικῆς Διακηρύξεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Ο.Η.Ε. (1948), τοῦ ἄρθρου 6 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως περί Προστασίας τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καί τῶν Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης τοῦ 1950, ἡ ὁποία θέτει γενικὰς ἀρχὰς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, ὑποχρεωτικὰς καί διὰ τὰ μὴ ὑπογράψαντα αὐτήν Κράτη. Ἐπί πλέον, ἡ Ἀλβανία παραβιάζει τήν Τελικὴν Πράξιν τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Ἐλσίνκι (1975) καί τήν Χάρταν τῶν Παρισίων τῆς Δ.Α.Σ.Ε. (1990)³.

Σκοπὸς τοῦ Ἀλβανικοῦ καθεστῶτος εἶναι ἡ προκράτησις τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἡπείρου, ὥστε νὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς προαιωνίους ἐστίας των ἢ, ἂν παραμείνουν, νὰ ἀφομοιωθοῦν μέ τοὺς Ἀλβανούς. Τὸ δῆθεν δημοκρατικὸν καθεστῶς τοῦ Σαλι Μπερίσα, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησε χάριν καί εἰς τήν ἐκλογικὴν βοήθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κόμματος τῆς «Νέας Δημοκρατίας», ἔχει ὡς σκοπὸν τήν ἀλλοίωσιν τῆς δημογραφικῆς συνθέσεως τῆς Βορείου Ἡπείρου. Πρόκειται περί ἐμμέσου γενοκτονίας, ὅπως αὕτη δορίζεται ἀπὸ τὰς διεθνεῖς συμβάσεις. Ἡ πολιτικὴ τοῦ καθεστῶτος τοῦ Μπερίσα εἶναι ἡ «ἐθνικὴ κάθαρσις» ἢ ἐκκαθάρισις εἰς τὴν Βόρειον Ἡπειρον, εἰς τὴν ὁποίαν πραγματοποιεῖται ἐποικισμὸς ἀπὸ κατοίκους τῆς Βορείου Ἀλβανίας ἢ φυγάδας τοῦ Κοσσυφοπεδίου.

Ἀνέκαθεν ἡ Ἀλβανία παρεβιάζε τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καί ἐξακολουθεῖ νὰ τὰ παραβιάζῃ⁴. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἔχει καταδικασθῆ ἀπὸ διεθνεῖς ὀργανισμοὺς, ὅπως τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κοινοβούλιον καί ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Ο.Η.Ε. Ἐν τούτοις, ἡ θρασεῖα γείτων μας δέν πτοεῖται! Θὰ πρέπει, συνεπῶς, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ τηρήσῃ στάσιν σθεναρὰν εἰς τὴν δίκην τῆς «Ὁμονοίας». Ἡ περίπτωσις εἶναι σοβαρὰ καί ἀποτελεῖ πρόκλησιν ἄνευ προηγουμένου. Διὰ τῆς καταδίκης τῶν στελεχῶν τῆς «Ὁμονοίας», οἱ Βορειοηπειρωτὰι θὰ χάσουν τὴν φυσικὴν των ἡγεσίαν. Θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ἐκκενώσουν τὴν Βόρειον Ἡπειρον ἢ νὰ ὑποταγοῦν, μέ ἀποτέλεσμα ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ ἐξαφανισθῆ καί εἰς αὐτὴν τὴν γωνίαν!

Ἡ πρωτοφανής αὐτή παραβίασις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει νὰ καταγγεληθῇ εἰς τὰ ὄργανα τοῦ Ο.Η.Ε., εἰς τὰ ὄργανα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ εἰς τὰ ὄργανα τῆς Δ.Α.Σ.Ε. καὶ τὸν Ἐπίτροπόν τῆς Βὰν γτέρ Στούλ. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ πρέπει νὰ προτάξῃ «θέτο», ἐπιβάλλουσα τὴν μὴ χορήγησιν οικονομικῆς βοηθείας ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ἡ στέρησις αὐτῆς τῆς βοηθείας εἶναι δυνατόν νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Ἀλβανίαν νὰ σεβασθῇ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. Παραλλήλως δὲ καὶ αἱ συναντήσεις τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῶν δύο χωρῶν πρέπει νὰ σταματήσουν, ἐνῶ οἱ Δικηγορικοὶ Σύλλογοι τῆς χώρας μας θὰ πρέπει, ἐπὶ τέλος, νὰ συμπαρασταθοῦν εἰς τοὺς κατηγορουμένους. Ἀλλὰ καὶ οἱ δημοσιογράφοι καὶ οἱ ἀρμόδιοι τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν θὰ πρέπει νὰ ἀναλάβουν ἐκστρατείαν, ὥστε νὰ πείσουν τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ τοὺς ἑταίρους μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν, ὅτι καὶ ἡ Ἀλβανία ὀφείλει νὰ σέβεται τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, διὰ τὰ ὁποῖα ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι εἶναι τόσο εὐαίσθητοι εἰς ἄλλας περιπτώσεις. Πρέπει ἡ εὐαίσθησις των νὰ στρέφεται πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Ἡ δίκη τῆς «Ὁμονοίας» ἀποτελεῖ δοκιμὴν, ὑπὸ τῆς Ἀλβανίας, τῆς ἀντοχῆς καὶ τῆς βουλήσεως τῆς Ἑλλάδος...

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιας

II

Η ΝΕΑ ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ⁵

Εἰς τὸ πρόσφατον ἄρθρον μου περὶ τῆς δίκης τῆς «Ὀμονοίας» («Ἐστία», 19 Ἰουλίου 1994) ἔγραψον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ πρέπει νὰ προτάξῃ «δέτο» εἰς τὸ Συμβούλιον Ὑπουργῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἀποτρέπουσα τὴν χορήγησιν Κοινοτικῆς οἰκονομικῆς βοήθειας εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ἡ στέρησις τῆς βοήθειας αὐτῆς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Τυράνων νὰ σεβασθῇ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ νὰ ματαιώσῃ τὴν δίκην τῶν ἑξ ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος τῆς «Ὀμονοίας».

Ἐν τούτοις, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑφυπουργοῦ της, συνεφώνησε μὲ τοὺς λοιποὺς Εὐρωπαίους ἐταίρους μας νὰ δοθῇ ἡ οἰκονομικὴ αὐτὴ βοήθεια εἰς τὴν Ἀλβανίαν: Συγκεκριμένως, εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ Συμβουλίου Ὑπουργῶν Γενικῶν Ὑποθέσεων, ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ, εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἡ πρώτη δόσις ἐκ 15 ἑκατομμυρίων E.C.U., ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον, ἐξ 20 ἑκατομμυρίων E.C.U., θὰ καταβληθῇ μετὰ ἀπὸ ὁμόφωνον ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν, ὅτι ἡ Ἀλβανία σέβεται τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ σημειώνει πρόοδον εἰς τὴν πορείαν ἐκδημοκρατισμοῦ...

Ἡ ἀποφίσις τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, κ. Καρόλου Παπούλια ἦτο ὅτι, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἡ Ἑλλὰς ἐπέτυχε νὰ καταστήσῃ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα πρόβλημα σχέσεων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν Τυράνων. Ἡ θέσις, ὅμως, αὐτῆ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἐντελῶς ἐσφαλισμένη. Εἰδικώτερον, ἡ Ἑλληνικὴ πολιτικὴ δὲν θὰ συνετίσῃ τὴν Ἀλβανίαν, ἀλλὰ θὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ εἰς τὴν τακτικὴν τῆς καταπατήσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Τοῦτο εἶναι ἀποδεδειγμένον πολλάκις. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἡ Ἀλβανία ἀπεθρασύνθη, ὅταν ἡ

Ἑλλάς ἦρε, μονομερῶς, καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξασφαλίσεως, τὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν τῷ 1987⁶.

Οἱ διωγμοὶ κατὰ τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἐνετάθησαν. Τὸ δὲ θράσος τῆς Ἀλβανίας συνεχίσθη, ὅταν ἡ Ἑλλάς ἐδέχθη νὰ γίνῃ ἡ χώρα αὕτη μέλος τῆς Δ.Α.Σ.Ε., τῷ 1991. Ἐπρόκειτο περὶ δύο «δῶρων», τὰ ὅποια, ὅμως, ἐξελέγησαν ἀπὸ τοὺς Ἀλβανούς ὡς ...ἀδυναμία τῆς Ἑλλάδος: Ἄλλως τε, μετὰ τὴν νέαν «γενναιοδωρίαν» τῆς Ἑλλάδος, ὁ Μπερίσα ἔθεσε καὶ πάλιν θέμα Θεσπρωτίας καὶ Τσάμηδων!

Ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς νέας παραχωρήσεως καὶ τῆς μὴ παρακωλύσεως τῆς παροχῆς Κοινοτικῆς βοήθειας, ἀπώλεσεν ἓνα ἀκόμη ὄπλον καὶ μίαν ἀκόμη εὐκαιρίαν νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Ἀλβανίαν νὰ σεβασθῇ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἐντὶ τῆς συμμορφώσεως πρὸς τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις τῆς Ἀλβανικῆς ψευδοδημοκρατικῆς καθεστῶς ἐπιμένει τόσον εἰς τὰς σκληρὰς θέσεις του, ὥστε δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς βουλευτὰς τῆς «Νέας Δημοκρατίας», οἱ ὅποιοι μετέβησαν ἐκεῖ, νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς κρατούμενους τῆς «Ὁμονοίας». Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων ἢ καὶ μὲ ἄλλους ξένους δικηγόρους, οἱ ὅποιοι προσπαθοῦν νὰ συμπαρασταθοῦν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μας αὐτούς. Πολὺ περισσότερον δέ, ἀπέφυγε εἴτε νὰ ἀπολύσῃ τοὺς κρατούμενους, εἴτε νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν των. Ἔτσι, οἱ ἕξ αὐτοὶ Βορειοηπειρωτῆται ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι φυλακισμένοι ὑπὸ ἀπανθρώπους συνθήκας, μὴ γνωρίζοντες τὰς ὑποτιθέμενας κατηγορίας εἰς θάρος των καὶ μὴ ἔχοντες τὴν δυνατότητα ἐξασφαλίσεως τοῦ στοιχειώδους δικαιώματος τῆς ὑπερασπίσεως. Ὅπως ἐτόνισαν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων, οὐδεὶς Ἀλβανὸς δικηγόρος ἀναλαμβάνει τὴν τυπικὴν, ἔστω, ὑπεράσπισίν των!

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐφοβήθη μήπως κατηγορηθῇ ὅτι ἀσχεῖ ἐχθρικὴν πολιτικὴν κατὰ τῆς Ἀλβανίας, μέσῳ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Ἡ εὐαισθησία της, ὅμως, εἶναι παντελῶς ἀδικαιολόγητος, διότι, διὰ τῆς στάσεως αὐτῆς, οἱ Βορειοηπειρωτῆται μένουσιν ἀβοήθητοι εἰς τὸ ἔλεος τοῦ τυραννικοῦ καθεστῶτος καὶ τὰ ἕξ στελέχη τῆς «Ὁμονοίας» κινδυνεύουν νὰ καταδικασθοῦν ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν! Οὐδὲν ἄλλο Κράτος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως δέχεται νὰ ἀπειπολίσῃ τὸ δικαίωμα μιᾶς αὐτονόμου ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Δὲν ἔχει ἀντιληφθῆ ἡ Ἑλλάς, ὅτι ἡ Ἀλβανία ἀποτελεῖ πραγματικὸν κίνδυνον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, λόγῳ καὶ τοῦ ὑψηλοῦ δείκτου γεννητικότητος, ὁ ὅποιος ὑπερβαίνει τὸ 6%, ἐνῶ ἡ Ἑλλάς περιορίζεται εἰς ποσοστὸν 1,4%, τὸ ὅποιον ὀδηγεῖ εἰς τὴν ὑπογεννητικότητα καὶ τὴν γήρανσιν τοῦ πληθυσμοῦ της, κατ' ἐξοχήν, μάλιστα, εἰς τὴν ἀκριτικὴν περιοχὴν τῆς Ἡ-

πείρου καὶ τῆς Θεσπρωτίας. Ὁ δὲ κίνδυνος αὐτὸς ἐντείνεται καὶ ἀπὸ τὴν φιλοξενίαν 300.000 Ἀλβανῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσωμεν, ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσις καὶ ἡ παροῦσα Γερμανικὴ Προεδρία, θέλουν νὰ βοηθήσουν τὴν Ἀλβανίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν οὐδεμίαν πίεσιν θὰ ἀσκήσουν χάριν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ «βέτο», τὸ ὁποῖον ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἀσκήσῃ ἡ χώρα μας διὰ τὴν δευτέραν δόσιν τῆς οἰκονομικῆς βοήθειας, ἔπρεπε νὰ ἀσκηθῇ τώρα, θὰ ἦτο δὲ περισσότερον ἀποτελεσματικόν. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Εὐρωπαῖοι ὑποστηρίζουν τοὺς Μουσουλμάνους, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν Καθολικῶν καὶ εἰς βάρος τῶν Ὀρθοδόξων. Ἡ Ἱστορία ἀπλῶς ἐπαναλαμβάνεται... Ἡ Ἑλλάς ἐπέδειξε ἀδικαιολόγητον εὐαυσθησίαν, ἐνῶ τὰ ἔξ ἡγετικά στελέχη τῆς «Ὁμογενείας» ἀναμένουν, ἀδοθήθητα, τὴν βεβαίαν καταδίκευσιν των, μετὰ σειρὰν ἀναβολῶν, πού σκοπὸν ἔχουν τὴν τρομοκράτειαν καὶ τὸν ἐξαναγκασμὸν τῶν Βορειοηπειρωτῶν εἰς ἐκπατρισμόν.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόντρας

III

ΜΕΙΖΩΝ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΤΙΡΑΝΩΝ

Ἡ δίκη τῶν ἑξ Κούρδων βουλευτῶν εἰς τὴν Τουρκίαν ἔχει προσελκύσει τὸ ἐνδιαφέρον τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης, ἐνῶ, ἀντιθέτως, ἡ ἀρξαιμένη χθὲς δίκη τῶν πέντε στελεχῶν τῆς Βορειοηπειρωτικῆς «Ὁμονοίας», εἰς τὰ Τίρανα, δὲν τὴν ἔχει, ἀκόμη, εὐαισθητοποιήσει. Μόλις προσφάτως, ὅμως, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη ἤρχισε νὰ συγκινηθῆται μὲ αὐτὴν. Θὰ πρέπει, λοιπόν, νὰ ἐξετάσωμεν τὴν σημασίαν τῆς δίκης αὐτῆς.

Ἔχουν, ἤδη, ὑπογραμμισθῆ αἱ θάναυσοι παραβιάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς θάρος τῶν κρατουμένων στελεχῶν τῆς «Ὁμονοίας» καὶ ἰδιαιτέρως αἱ ἀπάνθρωποι συνθήκαι κρατήσεως, ἡ ἀπαγόρευσις ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς συνηγόρους των, ὁ φόβος τῶν δικηγόρων νὰ ἀναλάβουν τὴν υπεράσπισίν των, ὁ αὐθαίρετος σχηματισμὸς τοῦ ἀνακριτικοῦ ὕλικου ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀστυνομικῆς βίας κ.λπ.

Ἡ σημασία, ὅμως, τῆς δίκης τῶν Τιράνων εἶναι εὐρυτέρα καὶ βαθύτερα. Εἰς τὴν δίκην αὐτὴν κατηγορουμένη εἶναι, εὐθέως, ἡ Ἑλλάς! Εἰς τὸ χαλκευμένον κατηγορητήριον τοῦ Εἰσαγγελέως Γκελέσκι, περὶ διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος τῆς ἐσχάτης προδοσίας, ἐγκαλεῖται, ἀμέσως, ὁ τέως Ἑλλην πρωθυπουργὸς κ. Μητσοτάκης, Ὑπουργοί, ἡ Ἐκκλησία, αἱ Βορειοηπειρωτικαὶ οργανώσεις καὶ ἄλλοι Ἑλληνικοὶ φορεῖς. Ἐμφανίζεται, κατ' αὐτὸν τρόπον, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐνεργεῖ διὰ τὴν ἀπόσπασιν μέρους τῆς ἐπικρατείας τῆς Ἀλβανίας. Τοῦτο, βεβαίως, εἶναι ψευδέστατον. Ἐφ' ὅσον ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις, κατ' ἐπανάληψιν, ἔχουν διακηρύξει ὅτι θεωροῦν δεδομένα τὰ σύνορα Ἑλλάδος — Ἀλβανίας. Ἐπὶ πλεόν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤρε, μονομερῶς, τὸ «ἐμπόλεμον» ἄνευ προϋποθέσεων καὶ χωρὶς νὰ ρυθμισθοῦν αἱ διαφοραὶ τῶν δύο χωρῶν ὡς πρὸς τὴν ἐπιτόπιον διαμόρφωσιν τῶν συνόρων των. Ἡ θέσις, λοιπόν, τῆς Ἑλλάδος τυγχάνει ἀπολύτως δεδομένη. Ἀντιθέτως, ἡ θέσις τῆς Ἀλβανίας δὲν εἶναι δεδομένη. Ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα θέτει θέμα Θεσπρωτίας, ἐνῶ κυκλοφοροῦντες χάρται ἐπεκτείνουν τὴν Ἀλβανικὴν ἐπικράτειαν μέχρι τῆς Ἄρτης! Ὡς πρὸς τὴν Σερβίαν, ἡ Ἀλβανία ἐπιδιώκει τὴν ἀπόσπασιν ἢ, τοῦλάχιστον, τὴν αὐτονόμησιν τοῦ Κοσσυφοπεδίου.

Σκοπὸς τῆς δίκης τῶν Τιράνων καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας εἶναι ἡ τρομοκράτησις τοῦ πληθουσιῶ τῆς Βορείου Ἡπείρου, ὥστε νὰ ὑποταχθῆ εἰς

τὸ σημερινὸν καθεστῶς τῆς Ἀλβανίας ἢ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἐστίαις του! Ἐπιτυγχάνεται, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἡ «ἐθνικὴ κάθαρσις» ἢ ἐκκαθάρσις τοῦ ἐδάφους τῆς Βορείου Ἡπείρου καὶ ἡ δικαιολογία περὶ μὴ ἐξασφαλίσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀπομενοντων ὀλίγων «μειογοτικῶν». Ἐτερος σκοπὸς τοῦ καθεστῶτος Μπερίσα εἶναι ἡ δημιουργία ἐθνικῆς ὑστερίας εἰς τὸν Ἀλβανικὸν λαόν, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Τυράνων νὰ διοικῆ ἀπολυταρχικῶς τὴν χώραν, θὰ ὑποχρεώσῃ δὲ καὶ τὰ λοιπὰ κόμματα νὰ συμπλεύσουν, διὰ νὰ μὴ θεωρηθοῦν ὡς ἐθνικοὶ μειοδότες! Παραλλήλως, τὸ καθεστῶς Μπερίσα, μὲ τὴν ἔντονον ἀντιπαράθεσιν τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, παραμερίζει τὴν ἀποτυχίαν τοῦ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τῆς χώρας, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς πλήρη ἐξαθλίωσιν. Ὁ ἐθνικισμὸς ἀπετέλεσε τὸν κύριον παράγοντα τῆς πολιτικῆς τοῦ Σαλί Μπερίσα, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ἀποτυχίας τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρέπει νὰ συνειδητοποιήσῃ, ὅτι ἡ συμφιλιωτικὴ καὶ ἡ μετριοπαθῆς πολιτικὴ τῆς ἔναντι τῆς Ἀλβανίας ἀπέτυχεν ὑπαιτιότητι τῆς τελευταίας. Τὸ καθεστῶς Μπερίσα ἐν συνειδήτως ἐπέλεξε τὴν ἀντιπαράθεσιν καὶ τὴν ρῆξιν, τὴν ἔντασιν καὶ τὴν κρίσιν. Θέλει νὰ ἐμφανίσῃ τὴν Ἑλλάδα ὡς παράγοντα ἀποσταθεροποιήσεως εἰς τὰ Βαλκάνια! Βεβαίως, ἡ Ἀλβανία δὲν ἐνεργεῖ μόνη. Ὅπισθεν αὐτῆς εὐρίσκονται οἱ ἰσχυροὶ προστάται τῆς, ἡ Οὐάσιγκτων καὶ ἡ παλαιὰ ἐπικυρίαρχός τῆς, ἡ Τουρκία. Εἰς τὴν ἀρξαιμένην δίκην τῆς «Ὁμονοίας» δοκιμάζεται ἡ ἀντοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν πίεσιν τῆς Ἀλβανίας. Θὰ σταθῇ ἀκλόνητος, ἢ θὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν αὐθαίρετον βίαν; Μὲ ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦν ὅλοι οἱ διεθνεῖς παράγοντες τὴν περαιτέρω στάσιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, θὰ πρέπει νὰ ἀντιτάξῃ, ἐπὶ τέλους, «βέτο» εἰς τὴν παροχὴν οἵα σὲν ἴσως βοηθείας ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, μετὰ τὴν ἀπαράδεκτον προσπάθειαν τῆς Γερμανικῆς Προεδρίας νὰ ἀπαλείψῃ τὴν προϋπόθεσιν, τὴν ὁποίαν ἔθεσε τὸ Συμβούλιον Ὑπουργῶν. Ἐπὶ πλέον, θὰ πρέπει ἡ Ἑλλάς νὰ ἐκδιώξῃ, τμηματικῶς, τοὺς 300.000 λαθρομετανάστας Ἀλβανούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπιδίδονται εἰς παντοειδῆ ἐπαγγέλματα. Τὸ συνάλλαγμα τῶν λαθρομεταναστῶν αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 2 δισεκατομ. δραχμῶν ἡμερησίως...

Οἱ Ἀλβανοὶ προσδιώρισαν τὴν Δίκην τῶν Ἐξ διὰ τὴν 15ην Αὐγούστου, προσδαλόντες τὸ θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν συναίσθημα τῶν Ἑλλήνων, διότι ἡ ἡμέρα αὕτη συμπίπτει μὲ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεγαλόχαρης, ἑορτὴν θρησκευτικὴν, ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴν. Εἰς τοῦτο δὲν ἐπρωτοτύπησαν. Ὁ Ἰταλικὸς Φασισμὸς ἐπέλεξε τὴν αὐτὴν ἑορτὴν διὰ νὰ πλήξῃ τὴν Ἑλλάδα, τῷ 1940. Ἡ «ὑβρις», ὅμως, δὲν ἔμεινεν ἀναπάντητος. Ἡ τιμωρία ἤλθε συντόμως εἰς τὰ βουνὰ τῆς Βορείου Ἡπείρου...

IV

ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΥΤΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ⁸

Ἡ ἀνθελληνική προπαγάνδα εἰς τὸν ξένον τύπον ἀποτελεῖ ἐξοργιστικὸν φαινόμενον, ὑποκινουμένη ἀπὸ ξένας δυνάμεις ἢ συμφέροντα. Ἡ τοιαύτη τάσις ἐνετάθη προσφάτως, ἐν ὄψει τῆς σταλινικῆς δίκης τῶν Τιράνων εἰς θάρος τῶν πέντε ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς «Ὁμονοίας». Χαρακτηριστικὸν εἶναι ἓνα ἄρθρον ἐξυβριστικὸν καὶ συκοφαντικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Γαλλικὸν περιοδικὸν «L' EVENEMENT DU JEUDI» τῆς 11ης τρέχοντος (σελ. 46 - 47) ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἑλληνικὸς Ο.Α.Σ. ἀπειλεῖ τὸν Νότον τῆς Βαλκανικῆς», τὸ ὑπογράφουν δὲ οἱ δημοσιογράφοι Κριστόφ Σικλέ καὶ Φιλίπ Λομπζουά.

Ἡ πρώτη παρατήρησις ἀναφέρεται εἰς τὸν τίτλον. Ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία ὑπῆρξε μεγάλη ἀποικιακὴ δύναμις μέχρι ἐνὸς ὁρισμένου χρονικοῦ σημείου, μὲ ὅλας τὰς σκοτεινὰς πλευρὰς τοῦ ταιούτου Κράτους. Ἐντὸς τοῦ ἀποικιακοῦ αὐτοῦ Κράτους ἐνεφανίσθησαν τὰ φαινόμενα τοῦ Ο.Α.Σ. (τοῦ κινήματος διὰ τὴν παραμείνη ἢ ἀναγερία κτῆσις Γαλλικῆ) καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς δράσεως τῶν Σαλαῦ, Μασσὺ κ.λπ. Ἀντιθέτως, ἡ Ἑλλάς οὐδέποτε ὑπῆρξε ἀποικιακὸν Κράτος. Τοῦναντίον, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν μέχρι σήμερον, δὲν ἐπέτυχε τὴν ἐθνικὴν της ὀλοκλήρωσιν, ἐπ' ὅσον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος δὲν περιελήφθη ὀλόκληρον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, παρὰ τὴν διακηρυχθεῖσαν ἀρχὴν τῶν ἐθνοτήτων. Ἐπομένως, τὸ φαινόμενον τοῦ Γαλλικοῦ ἀποικιακοῦ Ο.Α.Σ. δὲν ὑπῆρξε οὐτε ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸ ἀρνηθῶσιν οἱ συντάκται τοῦ συκοφαντικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, οἱ ὁποῖοι, πρὸς δημοσίωσιν ἐντυπώσεων, ἐχρησιμοποίησαν τὸν τίτλον αὐτόν.

Εἰς τὸ ἄρθρον ὑποστηρίζεται, περαιτέρω, ὅτι Ἕλληγες στρατιῶται ἐδημιούργησαν τὸ ἐπεισόδιον τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ ἐφόνευσαν τοὺς Ἀλβανοὺς φρουροὺς. Ἡ ψευδестаύτη αὐτὴ θέσις λαμβάνεται ὡς δεδομένη, χωρὶς ἀποδείξεις καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀποψις τῆς Ἑλλάδος, κατὰ παράβασιν πάσης δημοσιογραφικῆς δεοντολογίας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀντικειμενικότητος. Οἱ συντάκται ὑποστηρίζουν, ὅτι οἱ Ἕλληγες ἐξεδίωξαν τοὺς Ἀλβανοὺς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα (1945), χωρὶς νὰ ἀναφέρουν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῶν διαβοήτων Τσάμηδων, οἱ ὁποῖοι, συνεργασθέντες μὲ τὰς Ἰταλογερμανικὰς δυνάμεις Κατοχῆς ἀπὸ τοῦ 1941 ἕως τὸ 1944, ἐ-

δήωσαν τὴν Θεσπρωτίαν καὶ προέβησαν εἰς φοβεράς ἀγριότητας εἰς θάρρος τῶν Ἑλλήνων. Ὀλίγον πρὸ τῆς Ἀπελευθερώσεως ἐγκατέλειψαν οἰκειοθελῶς τὴν Ἑλλάδα, μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν τιμωρίαν. Κατεδικάσθησαν ἐρήμην, τῷ 1945, ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου Δοσιλόγων, καθ' ὃν τρόπον εἰς τὴν Γαλλίαν κατεδικάσθησαν οἱ συνεργασθέντες μὲ τοὺς Γερμανούς. Εἰς τὴν Γαλλίαν τοῦτο ἐπιτρέπεται, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅμως, τοῦτο ἀποτελεῖ διωγμὸν, τοῦλάχιστον κατὰ τοὺς συντάκτας τοῦ ἄρθρου!

Εἰς τὴν συνέχειαν, οἱ συντάκται τοῦ ἄρθρου κατηγοροῦν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, διότι ἀντετάχθη εἰς τοὺς διωγμοὺς τῶν Βορειοηπειρωτῶν ὑπὸ τοῦ σταλινικοῦ καθεστώτος τοῦ Ἐμβέρ Χότζα, τοῦ Ἀλία καὶ σήμερον τοῦ Μπερίσα, προφανῶς διότι, κατ' αὐτούς, δὲν ἔπρεπε οἱ δικτάτορες τῆς Ἀλβανίας νὰ ἐνοχληθοῦν εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν Βορειοηπειρωτῶν! Καὶ ἀφοῦ ὁμιλοῦν διὰ τὴν ὑπαρξίν μυστικῶν ὀργανώσεων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Βορείου Ἡπείρου, ἐπιτίθενται κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὡς ἠθικὸν αὐτουργὸν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν! Θεωροῦν ὠρισμένας διακηρύξεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφεῖμ, περὶ ἀρρήκτου συνδέσμου μεταξὺ Ἑλληνισμοῦ καὶ Ὁρθοδοξίας ὡς ἐθνικιστικὰς καὶ ἀπαραδέκτους, ἐπιτίθενται δέ, λαῦροι, κατὰ τῶν Μητροπολιτῶν τῶν ἀκροακροῦν μίας ἐπαρχιῶν, κ.κ. Δαμασκηνοῦ, Σπυρίδωνος, Αὐγουστίνου καὶ Θεοδοσίου, λόγῳ τοῦ ἐκεῖ ἐπιτελουμένου ἐθνικοῦ ἔργου.

Δὲν γνωρίζουν, ὅμως, οἱ δύο Γάλλοι δημοσιογράφοι, τὸν δεσμὸν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διεψῶσε τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ διεφύλαξε τὴν ἐθνικὴν μας ταυτότητα, ἐνῶ κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Τοῦτο ἀποτυποῦται σαφέστατα εἰς τὰ Ἑλληνικά Συντάγματα, ἀπὸ τοῦ 1822. Μετέπειτα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπρωτοστάτησεν εἰς ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας. Ἄς ἀναφέρωμεν, μόνον, τὴν συμβολὴν τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα (Γερμανὸς Καραθαγγέλης), ὁ ὁποῖος καὶ ἔσωσε τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τὸν Σλαυικὸν ἐπεκτατισμὸν.

Ἡ διεθνὴς προκατάληψις ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος κορυφοῦται κατ' αὐτάς. Οὐάσιγκτων καὶ ἰσχυραὶ δυνάμεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, πρωτοστατούσης τῆς Γερμανικῆς Προεδρίας, παρακινοῦν τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐλεγχομένην δημοσιογραφίαν νὰ ὀργιάζη. Τὸ δικτατορικὸν καθεστῶς Μπερίσα βοηθεῖται διὰ τὸν ἀφανισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς μειονότητος εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ἡ δίκη τῶν Τυράνων ἀποτελεῖ κορυφαίαν πρόκλησιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κατ' οὐσίαν κατηγορουμένη. Ἡ Ἑλλὰς συνεπῶς, πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ!

V

ΤΟ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΛΚΕΙΟΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΣΤΗΛΩΝ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ διεθνὴς προκατάληψις ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος κορυφούται κατ' αὐτάς. Οὐάσιγκτων καὶ ἰσχυραὶ δυνάμεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἑνώσεως, πρωτασπαταύσης τῆς Γερμανικῆς Προεδρίας, παρακινοῦν τὴν ὑπὸ αὐτῶν ἐλεγχομένην δημοσιογραφίαν νὰ ὀργιάζη. Τὸ δικτατορικὸν καθεστῶς Μπερῖσα βοηθεῖται διὰ τὸν ἀφανισμόν τῆς Ἑλληνικῆς μειονότητος εἰς τὴν Ἄλβανίαν. Ἡ δίκη τῶν Τιράνων ἀποτελεῖ κορυφαίαν πρόκλησιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἶναι ἢ κατ' οὐσίαν κατηγορουμένη. Ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς, συνεπῶς, ὀφείλει νὰ δίδῃ ἄμεσον ἀπάντησιν εἰς τοὺς κατηγοροὺς τῆς καὶ τοὺς συκοφάντας, ἐνημερώουσα, εἰς πᾶσαν σχετικὴν περίπτωσιν, τὴν ἀπληροφόρητον διεθνῇ κοινῇ γνώμην ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἰδίων ἐντύπων, ὅπου εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀνθελληνικὰ ἄρθρα ἢ σχόλια.

Ἡ ἀνθελληνικὴ προπαγάνδα εἰς τὸν ξένον Τύπον ἀποτελεῖ ἐξοργιστικὸν φαινόμενον, ὑπαυγουμένη ἀπὸ ξένας δυνάμεις ἢ συμφέροντα. Ἡ τοιαύτη στάσις ἐνετάθη προσφάτως, ἐν ὄψει τῆς σταλινικῆς δίκης τῶν Τιράνων εἰς θάρος τῶν πέντε ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς «Ὁμονοίας». Χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ ἐξυβριστικὸν καὶ συκοφαντικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Γαλλικὸν περιοδικὸν «L' EVENEMENT DU JEUDI» τῆς 11ης λήγοντος μηνός (σελ. 46 - 47) ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἑλληνικὸς Ο. Α. Σ. ἀπειλεῖ τὸν Νότον τῆς Βαλκανικῆς», τὸ ὑπογράφουν δὲ οἱ δημοσιογράφοι Κριστόφ Σικλὲ καὶ Φιλίπ Λομπζουά.

Εἰς τὸ ἄρθρον ὑποστηρίζεται, περαιτέρω, ὅτι Ἑλληγες στρατιῶται ἐδημιούργησαν τὸ ἐπεισόδιον τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ ἐφόνευσαν τοὺς Ἄλβανούς φρουρούς. Ἡ ψευδестаτὴ αὐτὴ θέσις παρατίθεται ὡς δεδομένη ὑπὸ πολλῶν ξένων ἐντύπων, χωρὶς ἀποδείξεις καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀποψις τῆς Ἑλλάδος, κατὰ παράβασιν πάσης δημοσιογραφικῆς δεοντολογίας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀντικειμενικότητος. Οἱ συντάκται τοῦ ψευδολόγου ἄρ-

θρου τῆς Γαλλικῆς ἐπιθεωρήσεως ὑποστηρίζουν, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐξεδίωξαν τοὺς Ἀλβανούς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα (1945), χωρὶς νὰ ἀναφέρουν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῶν διαβοήτων Τσάμηδων, οἱ ὅποιοι, συνεργασθέντες μὲ τὰς Ἰταλογερμανικὰς δυνάμεις Κατοχῆς ἀπὸ τοῦ 1941 ἕως τὸ 1944, ἐδήλωσαν τὴν Θεσπρωτίαν καὶ προέβησαν εἰς φοβερὰς ἀγριότητες εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων. Ὀλίγον πρὸ τῆς Ἀπελευθερώσεως ἐγκατέλειψαν οἰκειοθελῶς τὴν Ἑλλάδα, μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν τιμωρίαν. Κατεδικάσθησαν ἐρήμην, τῷ 1945, ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου Δοσιλόγων, καθ' ὃν τρόπον εἰς τὴν Γαλλίαν κατεδικάσθησαν οἱ συνεργασθέντες μὲ τοὺς Γερμανούς. Εἰς τὴν Γαλλίαν τοῦτο ἐπιτρέπεται, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅμως, τοῦτο ἀποτελεῖ διωγμὸν, τοῦλάχιστον κατὰ τοὺς συντάκτας τοῦ ἄρθρου!

Εἰς τὴν συνέχειαν, οἱ συντάκται τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, κατηγοροῦν τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν διότι ἀντετάχθη εἰς τοὺς διωγμοὺς τῶν Βορειοηπειρωτῶν ὑπὸ τοῦ σταλινικοῦ καθεστώτος τοῦ Ἐμβέρ Χότζα, τοῦ ἄλλο καὶ σήμερον τοῦ Μπερίσα, προφανῶς διότι, κατ' αὐτούς, δὲν ἔπρεπε οἱ δικτάτορες τῆς Ἀλβανίας νὰ ἐνοχληθοῦν εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν Βορειοηπειρωτῶν! Καὶ ἀφοῦ ὁμιλοῦν διὰ τὴν ὑπαρξίν μυστικῶν ὀργανώσεων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Βορείου Ἡπείρου, ἐπιτίθενται κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὡς ἠθικὸν αὐτουργὸν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν! Θεωροῦν ὠρισμένας διακηρύξεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Σεραφεῖμ, περὶ ἀρρήκτου συνδέσμου μεταξὺ Ἑλληνισμοῦ καὶ Ὀρθοδοξίας, ὡς ἐθνικιστικὰς καὶ ἀπαραδέκτους, ἐπιτίθενται δέ, λαῦροι, κατὰ τῶν Μητροπολιτῶν τῶν ἀκριτικῶν μίας ἐπαρχιῶν, κ.κ. Δαμασκηνοῦ, Σπυρίδωνος, Αὐγουστίνου καὶ Σεβαστιάνου, λόγῳ τοῦ ἐκεῖ ἐπιτελουμένου φιλανθρωπικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου.

Μετὰ τὸ ἀνθελληνικὸν ἄρθρον τοῦ περιοδικοῦ «L' EVENEMENT DU JEUDI», ἡ ἔγκριτος Γαλλικὴ ἔφημερίς «LE MONDE» ἐδημοσίευσε τὴν 25ην Αὐγούστου ἀνυπόγραφον ἄρθρον, ἀπηχοῦν τὰς ἀπόψεις της, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλληνο - Ἀλβανικαὶ ἐντάσεις». Κατόπιν ἐντόνων Ἑλληνικῶν διαμαρτυριῶν, ἡ ἔφημερίς ἐζήτησε συγγνώμην, ἡ ὁποία, ὅμως, δὲν θεραπεύει τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν ὑπέστημεν. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ ἐνθυμίζει τοὺς παλαιούς δικολάβους, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ ἐξύβριζαν καὶ ἐσυκοφάντουν τὸν ἀντίδικον, προσέθετον «διαγράφονται τόσαι λέξεις»....

Ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως καὶ οὐδενὸς στοιχείου ἡ παρισινὴ ἔφημερίς ὑπεστήριξεν, ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ ὁ θάνατος τῶν δύο Ἀλβανῶν στρατιωτῶν ὀφείλεται εἰς τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως τῆς «Ὁμονοίας». Κατὰ τρόπον, ἐπίσης, αὐθαίρετον, θεωρεῖ τοὺς πέντε κατηγορουμένους τῆς δίκης τῶν Τιράνων ὡς «κοιμάντος» τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς!

Ὁ συντάκτης τοῦ ἄρθρου, μὲ ἔκδηλον μῖσος κατὰ τῆς Ἑλλάδος, δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν θέσιν τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ θάναυσον παραβίασιν τῆς ἀρχῆς τῆς ἀντικειμενικότητος ὡς πρὸς τὰ γεγονότα. Τὸ δημοσίευμα τῆς «Μόντ» ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὸν παράδειγμα τοῦ ἀδικήματος τῆς συκοφαντικῆς δυσφημῆσεως τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Ἰσχυρίσθη ψευδὲς γεγονόσ ὡς ἀληθῆς, ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας, τοσοῦτω μάλλον, ὅσῳ οὔτε τὸ κατηγορητήριον δὲν ἐτόλμησε νὰ περιλάβῃ καὶ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν. Ποίαν ἀξίαν, λοιπόν, ἤμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων ὑποβαθμισμένη διάψευσις;

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερὶς ἐπιτίθεται καὶ κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς εὐρισκομένης εἰς τὴν πρωτοπορίαν ἐθνικιστικῶν τάσεων, ἀγνοοῦσα τὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον αὕτη διαδραμάτισε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου. Ὁ ἀνώνυμος ἀρθρογράφος ἐπιτίθεται καὶ κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Καραμανλῆ καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Παπανδρέου, διὰ τὰς ἐκάστοτε —ἀπαραδέκτως ἠπίας, σημειωτέον— δηλώσεις των. Εἶναι γνωστόν, ἐν τούτοις, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐπεδίωξε μετ' ἐντάσεως τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν Ἀλβανίαν. Ἦρε μονομερῶς, τὸ «ἐμπόλεμον» κατὰ τὸ 1987, ἄνευ οὐδενὸς ὄρου, ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀλβανίας εἰς τὴν Δ.Α.Σ.Ε., ἐνίσχυσε, παντοιοτρόπως, οἰκονομικῶς, τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἐδέχθη μὲ φιλόανθρωπα αἰσθήματα 300.000 Ἀλβανοὺς λαθρομετανάστας, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἐπιδίδονται εἰς παντὸς εἴδους ἐγκληματικὰς πράξεις καὶ ἀποκερδαίνουσι ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων δραχμῶν καθημερινῶς, τὰ ἐμβάσματα δὲ αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς σημερινῆς Ἀλβανικῆς οἰκονομίας.

Ἡ παρισινὴ ἐφημερὶς ἀποσιωπᾷ τὸν τρόπον διεξαγωγῆς τῆς δίκης εἰς τὰ Τίρανα καὶ τὴν θάναυσον παραβίασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν πέντε κατηγορουμένων, ἀλλὰ καὶ τῶν Βορειοηπειρωτῶν γενικῶς. Ἡ σταλινικὴ δίκη τῶν Φιράνων δὲν θίγει τὴν εὐαισθησίαν τῆς ἐπαιρομένης διὰ τὴν δημοκρατικὴν τῆς εὐαισθησίαν Γαλλικῆς ἐφημερίδος, ἢ ὁποία, σημειωτέον, δὲν παραλείπει, ἐκάστοτε, νὰ διαμαρτύρεται ἀκόμη καὶ δι' ὑποτιθεμένας παραβιάσεις τούτων εἰς οἰανδήποτε μεμακρυσμένην χώραν! Ἐμμέσως, ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Μόντ» παραδέχεται ὅτι οἱ πέντε κατηγορούμενοι τῆς «Ὁμονοίας» ὑπεβλήθησαν εἰς βασανιστήρια κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κρατήσεώς των. Τὴν τοιαύτην θάναυσον παραβίασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν πέντε κατηγορουμένων ἀνεγνώρισεν, ἤδη, ἡ Ὑποεπιτροπὴ τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Ο.Η.Ε. καί, ἐμμέσως, ὁ Ἐπίτροπος τῆς Δ.Α.Σ.Ε., γνωστός καὶ μὴ ἐξαιρετέος παρ' ἡμῖν κ. Βὰν ντέρ Στούλ.

Τὸ πρωτοφανοῦς μονομερείας καὶ ἐμπαθείας ἄρθρον αὐτὸ κατηγορεῖ, ἐπίσης, τὴν Ἑλλάδα, ὅτι «παρημπόδισε τὴν διεθνῆ ἀναγνώρισιν τῆς «Μακεδονίας» (χωρὶς εἰσαγωγικὰ ἢ «πρῶην Γιουγκοσλαβικῆς Δημοκρατίας τῆς

Μακεδονίας») και ὅτι φέρεται μὲ σκληρότητα πρὸς τοὺς ...πτωχοὺς γείτο-
νάς της, ἦτοι τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὰ Σκόπια. Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐφημερί-
δος, διὰ τοὺς συνεχιστὰς τῶν ἐκεῖ ἀπολυταρχικῶν κομμουνιστικῶν καθεστώ-
των, κ.κ. Μπερίσα καὶ Γκλιγκόρωφ, εἶναι προφανές, χωρὶς γὰρ λαμβάνεται
ὕπ' ὄψιν ἡ σταθερὰ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Δύσεως, ἐπομέ-
ως καὶ τῆς Γαλλίας.

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ ἀπαραδέκτου αὐτοῦ ἄρθρου κατὰ τὴν 25ην Αὐγού-
στου ἠμαύρωσε τὴν ἱστορικὴν ἐπέτειον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία ἐώρτασε,
μὲ μεγαλοπρέπειαν, τὴν πρὸ πεντηκονταετίας ἀπελευθέρωσιν τῶν Παρι-
σίων. Οἱ σημερινοὶ ἡγέται τῆς Γαλλίας ἠθέλησαν γὰρ συνεχίσουν καὶ λαμ-
πρύνουν τὴν παράδοσιν, τὴν ὁποίαν ὁ Στρατηγὸς Ντέ Γκὼλ ἐθεμελίωσε
τὴν 25ην Αὐγούστου 1944, λέγων ὅτι «μεταξὺ τῶν σημείων τῆς Γῆς, τὰ
ὅποια τὸ Πειρωμένον ἐπέλεξε διὰ γὰρ λάβῃ τὰς ἀποφάσεις του, τὸ Παρίσι
ὕπῆρξε, πάντοτε, ἰδιαιτέρως συμβολικόν». Βεβαίως, ὅμως, τὸ μεγαλεῖον τῆς
Γαλλικῆς Πρωτεύουσῆς δὲν συμβιδάζεται μὲ τὴν ἠθικὴν καὶ δημοσιογρα-
φικὴν κατάπτωσιν, τὴν ὁποίαν ἀποδεικνύει τὸ σχολιαζόμενον ἄρθρον τῆς
«Μόντ».

Ἡ ἀνθελληνικὴ ὑστερία τοῦ δυτικοῦ τύπου λαμβάνει, ἤδη, μορφήν
χιονοστιβάδος. Ἡ Ἑλλάς, διὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων της, πρέπει γὰρ ἀπαν-
τᾶ, μὲ σταθερότητα, εἰς τὰ ἀναπαραγόμενα καὶ συκοφαντικὰ αὐτὰ δημοσι-
εῖματα. Ἐπίσης, ἐπιβάλλεται κάποιος ἐκ τῶν κακοπίστων ἀρθρογράφων γὰρ
ἀντιμετωπισθοῦν καὶ δικαστικῶς. Ἡ ὑποβολὴ ἀγωγῶν καί, ἐνδεχομένως,
μηνύσεων, θὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν κακόβουλον ἐπίθεσιν κατὰ τῆς χώρας μας.
Οἱ διεθνεῖς ἐχθροὶ μας πρέπει γὰρ ἀντιληφθοῦν, ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν διαπρα-
γματεύεται τὴν τιμὴν της!

VI

ΥΒΡΙΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΔΟΣ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΤΙΡΑΝΩΝ¹⁰

Ἡ ὕβρις συνετελέσθη εἰς τὰ Τίρανα! Ὑβρις κατὰ τῆς ἐλευθερίας, ὕβρις κατὰ τῆς δημοκρατίας, ὕβρις κατὰ τῆς δικαιοσύνης. Ἡ σταλινική δίκη κατὰ τῶν πέντε στελεχῶν τῆς «Ὁμονοίας», ἡ ὁποία ἤρχισε τὴν 15ην Αὐγούστου, ἔληξε τὴν 7ην Σεπτεμβρίου. Οἱ πέντε κατηγορούμενοι ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι καὶ ἐπεβλήθησαν εἰς αὐτοὺς ἐξονκτωτικαὶ ποιναὶ ἀπὸ 6 ἕως 8 ἐτῶν καθειρξέως.

Ἡ Ἄλβανία παρεβίασε ὅλα τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ ὅλα τὰ διεθνή κείμενα! Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Ο.Η.Ε., (1948), Εὐρωπαϊκὴ Σύμβασις Προστασίας τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης (1950), Τελικὴ Πράξις τοῦ Ἑλσίνκι (1975) καὶ Χάρτα τῶν Παρισίων τῆς Δ.Α.Σ.Ε. (1990) κατεπατήθησαν θαναύτως. Πράγματι, τὰ πέντε στελέχη τῆς «Ὁμονοίας» συνελήφθησαν τὴν 18ην παρελθόντος Ἀπριλίου, χωρὶς νὰ τηρηθοῦν αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις. Ἐκρατήθησαν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας, ὑπὸ συνθήκας ἀπανθρώπου. Δὲν ἐπετράπη ἐπικοινωνία μὲ τοὺς δικηγόρους καὶ τὰς οἰκογένειάς των, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὴν αἰτίαν τῆς κατηγορίας κατ' αὐτῶν. Ὑπεβλήθησαν εἰς βασανιστήρια, τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθησαν πλήρως διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν πληγῶν των εἰς τὸ ἀκροατήριον. Δικηγόροι δὲν εὕρισκοντο διὰ νὰ ἀναλάβουν τὴν ὑπεράσπισίν των. Τὸ κατηγορητήριον περιελάμβανε τὸ ἀδίκημα τῆς «προδοσίας τῆς Πατρίδος», τὴν «κατασκοπείαν» κ.λπ. Κατὰ τὴν πορείαν τῆς δίκης, ὅμως τὸ κατηγορητήριον...ἤλλαξε, τὸ ἀδίκημα τῆς «προδοσίας τῆς Πατρίδος» ἀπεσύρθη, ἐνῶ προσετέθη ἡ χρηματοδότησις ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα! Αἱ κατηγορίαι ἐστηρίζοντο εἰς τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος τοῦ Ἐμιβέρ Χότζα...

Τὸ κατηγορητήριον, ὡς διεπιστώθη ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν, ἦτο ἀβάσιμον καὶ ἀσπύρικτον. Ἐπρόκειτο περὶ καθαρῶς πολιτικῆς δίκης, ὅπως ἀπεδείχθη σαφέστατα ἀπὸ τὴν ἀκροαματικὴν διαδικασίαν. Πρῶτος κατηγορούμενος ἐν προκειμένῳ, θὰ ἔπρεπε γὰρ ἦτο ὁ Πρόεδρος Μπερίσα, ὁ ὁποῖος ἐχρηματοδοτήθη, γενναίως, πρὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, ἀπὸ τὸ τότε κυβερνῶν τὴν Ἑλλάδα κόμμα τῆς «Νέας Δημοκρατίας». Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης, ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ τοὺς δικηγόρους τῶν ἦτο ἐντελῶς περιορισμένη. Μεγάλαι πιέσεις ἠσκήθησαν κατὰ τῶν μαρτύρων διὰ γὰρ καταθέσθαι κατὰ τῶν κατηγορουμένων, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς κατέθεσαν ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς μάρτυρες ὑπερασπίσεως, παρὰ τὰς πιέσεις τῆς Ἀστυνομίας! Πρὸ τοῦ κινδύνου καταρρεύσεως τοῦ κατηγορητηρίου, τὸ Δικαστήριον δὲν ἐκάλεσε τοὺς λοιποὺς μάρτυρας, ἀλλ' ἀνέγνωσε τὰς καταθέσεις των, αἱ ὁποῖαι εἶχον ληφθῆ ὑπὸ τὸ κράτος βίας. Τὸ Δικαστήριον συνεδρίαζεν ὑπὸ κατάστασιν πολιτορκίας. Ἐλάχιστοι παρηκολούθησαν τὴν δίκην, ἡ ὁποία δὲν ἦτο, εἰς τὴν πραγματικότητά, δημοσία.

Ἡ παραβίασις αὐτῆ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τὰ βασανιστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθησαν οἱ κατηγορούμενοι, διεπιστώθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Δ.Α.Σ.Ε., Πολωνοῦ νομομαθοῦς Ἀντρέϊ Ρεπλίνσκι καὶ τοῦ γνωστοῦ μας Ἐπιτρόπου διὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα Βὰν ντέρ Στούλ. Οἱ μεταβάντες εἰς τὴν Ἀλβανίαν βουλευταί, εὐρωβουλευταί, ἐκπρόσωποι τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, δημοσιογράφοι καὶ ἄλλαι προσωπικότητες, ἐδιώχθησαν, μερικοὶ ἐκρατήθησαν, ἐνῶ ἀπὸ ἄλλους ἀφηρέθη τὸ τηλεοπτικὸν ὕλικόν!

Διὰ τῆς σταλινικῆς αὐτῆς δίκης, ἡ Ἀλβανία ἀπέδειξεν ὅτι δὲν εἶναι Κράτος ὀδεῦον, ἔστω, πρὸς τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ Κράτος ἀπολυταρχικόν. Τὸ νομικὸν τῆς σύστημα συνιστᾷ προσβολὴν διὰ τὴν Εὐρώπην. Τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὰ διεθνή κείμενα ἀποτελοῦν ἐννοίας ἐντελῶς ξένας πρὸς τὴν αὐταρχικὴν νοοτροπίαν τῆς Ἀλβανίας. Τὰ δικαστήρια ἀποτελοῦν διατεταγμένα ἐκτελεστικὰ ἀποσπάσματα, ὄργανα καταπίεσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καθεστῶτος.

Καὶ ἡ δημοκρατικὴ Δύσις τί ἔπραξεν; Ἐσιώπησε καὶ ἠγέχθη τὴν ὕβριν! Ἡ πολυεθνικὴ ὑποκρισία εἰς ὅλον τὸ θλιβερὸν μεγαλεῖον τῆς! Καὶ ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία κατεδικάσθη εἰς τὴν οὐσίαν, τί ἔπραξεν; Μὲ ἐθνικὴν ὀμοψυχίαν ἀπεφάσισε γὰρ περιορισθῆ εἰς φραστικὰς ἀποδοκιμασίας! Αἱ ἐκτοξευθεῖσαι πρὸ τῆς δίκης καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης ἀπειλαί, παρέμειναν γράμμα κενόν. Ἡ Ἑλλάς ὑπέστη τὴν ὕβριν καὶ τὴν ἠγέχθη! Ἀγτὶ δυνατοῦ ἀντιβιοτικοῦ πρὸς θεραπείαν τῆς νόσου, περιορίσθη εἰς ἀσπιρίνην (ἀπελάσεις λαθρομεταναστῶν κ.λπ.). Θὰ πρέπει, ὅμως, γὰρ χρη-

σιμοποίηση και ένα άλλο όπλο, το οποίο έχει εις την διάθεσίν της: Το εμπόλεμον μεταξύ Ελλάδος και Ἀλβανίας ἤρθη μονομερῶς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, τῷ 1987, δι' ἀνυποστάτου πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἀρκεῖ, λοιπόν, μία δήλωσις διὰ τὸ ἀνυπόστατον τῆς πράξεως, διὰ νὰ ἐπανισχύση, αὐτομάτως, τὸ καθεστῶς τοῦ ἐμπολέμου, διὰ τὴν ἄρσιν, πλέον, τοῦ ὁποίου τὰ Τίρανα θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ παράσχουν ρητὰς ἐγγυήσεις διὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς μειονότητος.

Ἡ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι δύναται νὰ μάχεται διὰ τὰ τέκνα της. Τὴν ὕβριν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἢ «ἄτη», ὅπως εις τὴν ἀρχαίαν τραγωδίαν. Ἀποτελεῖ τοῦτο νομοτελειακὴν συνέπειαν...

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

VII

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΤΙΡΑΝΩΝ

1) Μετά τὸ τέλος τῆς δίκης τῶν Τιράνων, ἄς ἀναλύσωμεν τὴν διαδικασίαν. Γενικῶς πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὑπῆρξε θάναυσος παραβιάσις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν καταδικασθέντων. Τοῦτο διεπιστώθη ἀπὸ πολλοὺς καὶ ἀντικειμενικοὺς παρατηρητάς. Εἰδικώτερον:

α) Τὴν παραβιάσιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων διεπίστωσεν ὁ εἰδικὸς ἐκπρόσωπος τῆς ΔΑΣΕ πολωνοῦς Andrey Rzeplinski, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βαρσοβίας, εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς 6 - 9 - 1994. Ὁ ἐκπρόσωπος αὐτὸς παρέστη εἰς τὴν δίκην τῶν Τιράνων καὶ διεπίστωσεν τὰς παραβιάσεις αὐτάς.

β) Αἱ παραβιάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων διεπιστώθησαν καὶ ἀπὸ τὴν διεθνή ἔργανωσιν «Minnesota Advocates for Human Rights» εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς «Trial Observation Report, the Albanian Trial of five Ethnic Greeks for Espionage», τὸ ὁποῖον συνετάγη μεταξύ ἄλλων, καὶ ἀπὸ τὸν δικαστὴν Kevin Burke καὶ ἀπὸ τὸν Καθηγητὴν David Weissbrodt.

γ) Αἱ ἴδιαι παραβιάσεις διετυπώθησαν καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ 22 - 8 - 1994 τοῦ βουλευτοῦ τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τῆς Ὀλλανδίας Α. Ἀποστόλου πρὸς τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς ΔΑΣΕ M. Van der Stoel.

Ἡ δίκη, παρωδία τῶν Τιράνων εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διαμαρτυρίαν πολλῶν Συλλόγων καὶ ἄλλων προσωπικοτήτων, ὅπως τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.¹²

2) Κατὰ τὴν δίκην τῶν Τιράνων παρεβιάσθησαν διατάξεις τόσον τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅσον καὶ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἡ Ἀλβανία δὲν ἔχει σήμερον Σύνταγμα. Τὸ κομμουνιστικόν Σύνταγμα τοῦ 1976 κατηργήθη, ἐνῶ τὸ σχέδιον τοῦ νέου Συντάγματος δὲν ἔχει ἀκόμα ψηφισθῆ, ἀπὸ τὴν Βουλὴν. Προσ-

φάτως, ο Πρόεδρος Μπερίσια ανήγγειλε την επικύρωσιν του σχεδίου Συντάγματος διά δημοψηφίσματος. Ἐντὶ Συντάγματος, ἔχουν ψηφισθῆ ὠρισμένοι συνταγματικοὶ νόμοι, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Νόμος 7692/31 - 3 - 1993. περὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὁ ὁποῖος περιέλαβε τὰς διατάξεις τοῦ Συμφώνου περὶ πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ο.Η.Ε. τοῦ 1966.¹³ Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἰσχύει ὁ παλαιὸς κομμουνιστικὸς Ποινικὸς Κώδιξ ὁ ὁποῖος εἶναι αὐστηρὸς καὶ ἀντέγραφε τοὺς σταλινικοὺς νόμους τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

Εἰς τὴν δίκην τῶν Τυράνων παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 7692/31 - 3 - 1993, αἱ διατάξεις τῆς Οἰκουμενικῆς Διακηρύξεως τοῦ Ο.Η.Ε. τοῦ 1948, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως περὶ προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης τοῦ 1950, τοῦ Διεθνoῦς Συμφώνου περὶ πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ο.Η.Ε. τοῦ 1966, τῆς Τελικῆς Πράξεως τοῦ Ἐλσίνκι τοῦ 1975 καὶ τῆς Χάρτας τῶν Παρισίων τῆς ΔΑΣΕ τοῦ 1990. Ἐν προκειμένῳ ὑπάρχει παραβίασις τῶν διεθνῶν αὐτῶν κεμένων, διότι κατὰ τὸν συνταγματικὸν νόμον τῆς 29 - 4 - 1991 ὁρίζεται ὅτι ἡ Δημοκρατία τῆς Ἑλλάδος ἀναγνωρίζει τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὅπως ἀνεγνωρίσθησαν ἀπὸ διεθνή κεμένα.

Θὰ προσδιορίσωμε τὰς ἐπὶ μέρους παραβιάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὅπως αὐταὶ περιγράφονται εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν διεθνῶν παρατηρητῶν, τὰς ὁποίας ἀνωτέρω ἀνέφερον.

3) Οἱ πέντε κατηγορούμενοι, ἡγετικά στελέχη τοῦ κόμματος τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ», συνελήφθησαν τὴν 18 Ἀπριλίου 1994 παρανόμως ἄνευ ἐντάλματος συλλήψεως. Ἐκρατήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν πέραν τῶν νομίμων ὁρίων, ἤτοι τῶν 48 ὥρων, καὶ μετὰ προσήχθησαν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου καὶ τῶν διατάξεων τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

Οἱ κατηγορούμενοι ἐκρατήθησαν ἐπὶ 4 μῆνας εἰς τὴν φυλακὴν ὑπὸ συνθήκας ἀπανθρώπων χωρὶς ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς οἰκείους των καὶ τοὺς δικηγόρους των. Ἐπὶ πλέον οἱ κατηγορούμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κρατήσεώς των ἐδασανίσθησαν ἀγρίως, ἐπέδειξαν δὲ τὰ σημεῖα τῶν βασάνων ἐπὶ τοῦ σώματός των εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀπέρριψε τοὺς ἰσχυρισμοὺς των, χωρὶς νὰ διαταχθῆ ποινικὴ ἢ πειθαρχικὴ δίωξις κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

γων, τὰ ὁποῖα προέβησαν εἰς τοὺς βασανισμούς. Οἱ κατηγορούμενοι δὲν ἐδήλωσαν εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς ΔΑΣΕ Van der Stoel, ὅτι ὑπέστησαν βασανιστήρια, διότι εἶχον πιεσθῆ ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν γὰ μὴ τὸ δηλώσουν.

4)] Οἱ κατηγορούμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προδικασίας ἀπελογήθησαν, χωρὶς τὴν παρουσίαν τῶν δικηγόρων τῆς ἐκλογῆς των, πλὴν ἑνός. Ἐπίσης, κατέθεσαν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀστυνομίας, ἀνεκρίθησαν ἐπὶ 72 ὥρας χωρὶς διακοπὴν, ἐνῶ, συγχρόνως, ὑφίσταντο βασανιστήρια. Ἀποτέλεσμα τῶν ἀφορήτων αὐτῶν πιέσεων ἦσαν ἐπιβαρυντικαὶ δι' αὐτοὺς ὁμολογίαι, τὰς ὁποίας ἀνεκάλεσαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον, ὅμως, δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν τοιαύτην ἀνάκλησιν.

Ἐπίσης, οἱ μάρτυρες κατηγορίας κατέθεσαν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προδικασίας.

5)] Τὸ κατηγορητήριον ἐγνωστοποιήθη εἰς τοὺς κατηγορουμένους τὴν 26 - 7 - 1994, χωρὶς αὐτοὶ γὰ διαθέτουν τὸν ἀναγκαῖον χρόνον διὰ γὰ προετοιμάσουν τὴν ὑπεράσπισίν των. Τὸ κατηγορητήριον ἐστηρίζετο εἰς τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ περιελάμβανε τὸ ἀδίκημα τῆς προδοσίας τῆς πατρίδος (μεταβολὴν τῶν συνόρων τῆς Ἀλβανίας καὶ ἀπόσπασιν μέρους τῆς Ἐπικρατείας), τὴν κατασκοπείαν (μετάδοσις μυστικῶν, ἐπαφαὶ μὲ μυστικὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος) ὡς καὶ τὸ ἀδίκημα τῆς ὀπλοκατοχῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 224 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀπέσυρε τὴν κατηγορίαν περὶ μεταβολῆς τῶν συνόρων τῆς χώρας, προσέθεσε, ὅμως, τὴν κατηγορίαν δι' ἀποδοχὴν χρημάτων ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν.

6)] Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐσημειώθησαν πολλαὶ παρανομίαι καὶ παρατυπίαι. Παρεβιάσθη τὸ δικαίωμα τῶν κατηγορουμένων γὰ θεωροῦνται ἄθῳοι μέχρι τῆς καταδίκης των. Οἱ κατηγορούμενοι δὲν εἶχον τὴν εὐχέρειαν ἀπολογίας καὶ ὑποβολῆς ἐρωτήσεων, ἀφηρεῖτο δὲ ὁ λόγος ἀπὸ αὐτοὺς, διότι ἔκαμαν κατάχρησιν τῶν δικαιωμάτων των.

Οἱ μάρτυρες κατηγορίας μετεβλήθησαν εἰς μάρτυρας ὑπερασπίσεως, ἐνώπιον δὲ τῶν εὐνοϊκῶν διὰ τοὺς κατηγορουμένους καταθέσεων τὸ Δικαστήριον δὲν ἐκάλεσε ἄλλους μάρτυρας, ἀλλὰ ἀνέγνωσε τὰς καταθέσεις τῶν ἀπόντων μαρτύρων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀποτέλεσμα πιέσεων ἐκ μέρους τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προδικασίας. Ἔτσι, παρεβιάσθη τὸ δικαίωμα τῶν κατηγορουμένων.

γορουμένων να εξετάζουν τους μάρτυρες υπερασπίσεως και να υποβάλουν έρωτήσεις εις τους μάρτυρας κατηγορίας.

- 7)] Ἀποτέλεσμα τῶν παρατυπιῶν αὐτῶν ἦτο ὅτι ἡ διάπραξις τῶν ἀδικημάτων, διὰ τὰ ὅποια κατηγοροῦντο τὰ πέντε στελέχη τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ», δὲν ἀπεδείχθη. Αἱ ἐπαφαὶ μὲ τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχάς, ὡς π.χ. μὲ τὸν Ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν κ.λ.π., ἦσαν γνωσταὶ καὶ φανεραὶ καὶ ὄχι μυστικάι. Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὰ ἰδεολογικῶς συγγενῆ κόμματα τῶν διαφόρων Κρατῶν συνεργάζονται, χωρὶς αὐτὸ νὰ θεωρεῖται ἀξιόπονος πράξις. Ἐάν ἡ ὑποδοχὴ χρημάτων ἀποτελῆ ἀξιόποινον πράξιν, πρῶτος ὁ Πρόεδρος Μπερίσα θὰ ἔπρεπε νὰ καταδικασθῆ, διότι κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐδέχθη χρηματικὴν καὶ ὀργανωτικὴν βοήθειαν ἀπὸ τὸ τότε κυβερνῶν κόμμα τῆς «Νέας Δημοκρατίας». Ἡ κατοχὴ ὄπλων ἀποτελεῖ παράδοσιν εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ κατηγορούμενοι κατεδικάσθησαν ἐπὶ τῇ θάσει ἐνδείξεων καὶ ὄχι ἀποδείξεων.
- 8)] Ἡ διαδικασία εἰς τὴν πραγματικότητά δὲν ἦτο δημοσία. Ἡ μικρὰ αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου χωρητικότητος μόλις 60 προσώπων ἐπληρώθη ἀπὸ ἀστυνομικοὺς μὲ πολιτικὴν περιβολήν. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Συλλόγων καὶ ὀργανώσεων δὲν εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ παρακολουθήσουν τὴν δίκην. Ἡ ἀστυνομία ἤσκησε θίαν διὰ τὴν διάλυσιν διαδηλώσεως πρὸ τοῦ χώρου τοῦ δικαστηρίου. Πολλοὶ δημοσιογράφοι, δικηγόροι καὶ παρατηρηταὶ συνελήφθησαν καὶ ἐκρατήθησαν οἱ ὠρισμένας ὥρας ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Τὸ κτίριον τοῦ δικαστηρίου ἦτο φρούριον. Κύμα τρομοκρατίας ἐπεκράτησε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου. Ὁ Ἀντιδήμαρχος Θεσσαλονίκης, ὁ ὅποιος ἦτο παρατηρητὴς εἰς τὴν δίκην, ἐτραυματίσθη βαρύτερα ἀπὸ κτυπήματα τῆς ἀστυνομίας.
- 9)] Μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας ἐπεβλήθησαν βαρύτεραι ποιναὶ 6 ἕως 8 ἐτῶν. Τὸ δικαστήριον τῶν Τυράνων δὲν ἦτο ἀνεξάρτητον, ἀλλὰ ἐξετέλει διατεταγμένην ὑπηρεσίαν καὶ ὑπήκουε εἰς τὰς ἐντολάς τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Ἐπὶ πλεόν, οἱ δικασταὶ καὶ οἱ δικηγόροι δὲν εἶχον νομικὴν κατάρτισιν καὶ ἐστεροῦντο πείρας. Εἶχον παρακολουθήσει σεμινάρια νομικῶν μαθημάτων διαρκείας 6 μηνῶν. Παραλλήλως, οἱ δικηγόροι προσφάτως ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα νὰ υπερασπίζονται τοὺς κατηγορουμένους. Πρὸ δύο ἐτῶν δὲν ὑπῆρχον δικηγόροι ἀνεξάρτητοι καὶ ἐλεύθεροι διὰ νὰ ἀναλαμβάνουν τὴν υπεράσπισιν τῶν πελατῶν των. Φαίνεται ὅτι εἰς τὴν συγ-

κεκριμένην περίπτωσιν οί υπερασπισταί τών πέντε κατηγορουμένων ένεφάνισαν αδύνατα σημεία. Όπως τονίζουν οί παρατηρηταί, οί δικασταί και οί δικηγόροι πρέπει νά μετεκπαιδευθοῦν ὡστε νά διεξάγουν δίκα, ὅπως τοῦτο συμβαίνει εἰς τās δημοκρατικάς χώρας, μέ πλήρη σεβασμόν τών ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων και τών διατάξεων τοῦ έσωτερικοῦ, ἀλλά και τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. Ἐπί πλέον, πρέπει νά τροποποιηθῆ ἡ σχετική νομοθεσία και ιδιαιτέρως ὁ Ποινικός Κώδιξ, ὡστε νά εἶναι σύμφωνος πρός τās ἀπαιτήσεις μιᾶς δημοκρατικῆς κοινωνίας.

10) Ἡ ἔφεσις τών κατηγορουμένων ἐξεδικάσθη ὑπό τοῦ Ἐφετείου τήν 3 και 4 Ὀκτωβρίου 1994, ἡ ἀπόφασις δέ ἐξεδόθη τήν 6 Ὀκτωβρίου. Κατά τήν συνοπτικήν διαδικασίαν τών δύο ἡμερῶν ἐγένοντο αἱ αὐταί παραβιάσεις τοῦ δικαιώματος τῆς υπερασπίσεως, αἱ δέ ποιναί τών κατηγορουμένων ἐμειώθησαν κατά 1 ἔτος. Τρεῖς Ἀμερικανοί δικηγόροι ἐζήτησαν νά υπερασπισθοῦν ἕναν ἐκ τών κατηγορουμένων, τοῦτο, ὅμως, δέν ἐπετράπη.

11) Ἐκ τών ἀνωτέρω σαφῶς προκύπτει ὅτι κατά τήν δίκην τών Τιράνων παραβιάσθησαν αἱ διατάξεις τοῦ έσωτερικοῦ, ἀλλά και τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου. Εἰδικώτερον, παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις περί ἀπαγορεύσεως βασανιστηρίων και σκληρᾶς, ἀπανθρώπου και ἐξευτελιστικῆς μεταχειρίσεως, περί ἀπαγορεύσεως παρανόμου συλλήψεως και φυλακίσεως, περί τοῦ δικαιώματος παντός ἀτόμου νά λαμβάνη ἀμέσως γνῶσιν τών κατηγοριῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν ἐναντίον του, περί τοῦ δικαιώματος παντός ἀτόμου νά προσάγεται ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ. Παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις περί τοῦ δικαιώματος προσώπου διά μίαν δικαίαν και δημοσίαν δίκην ἀπό ἀνεξάρτητον και ἀμερόληπτον δικαστήριον, περί τοῦ δικαιώματος παντός ἀτόμου νά θεωρεῖται ἄθῶον μέχρι τῆς καταδίκης του, περί τοῦ δικαιώματος παντός κατηγορουμένου νά ἐπικοινωνῆ μέ τόν δικηγόρον τῆς ἐκλογῆς του και νά πληροφορεῖται τὸ ταχύτερον δυνατὸν και λεπτομερῶς περί τῆς φύσεως και τῆς αἰτίας τῆς ἐναντίον του κατηγορίας και νά διαθέτῃ τόν ἀπαιτούμενον χρόνον διά τήν προετοιμασίαν τῆς υπερασπίσεώς του. Παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις περί τοῦ δικαιώματος τοῦ κατηγορουμένου νά ἐξετάζη τοὺς μάρτυρας κατηγορίας και νά ἐξασφαλίζῃ τήν παρουσίαν και τήν ἐξέτασιν τών μαρτύρων υπερασπίσεως μέ τοὺς ἰδίους ὅρους, ὅπως και διά τοὺς μάρτυρας κατηγορίας. Γενικῶς, οί πέντε κατηγορούμενοι ἐστερήθησαν τοῦ δικαιώματος υπερασπίσεως.

Όπως διεπίστωσαν και οί διεθνεῖς παρατηρηταί, ἡ δίκη τών Τι-

ράνων δὲν ἦτο σύμφωνος πρὸς τὰς ἐλαχίστας ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας προϋποθέτουγ αἱ νομοθεσίαι καὶ ἡ πρακτικὴ τῶν δημοκρατικῶν Κρατῶν. Μὲ τὴν ὑπάρχουσαν νομοθεσίαν καὶ τὴν τηρουμένην πρακτικὴν ἡ Ἄλβανία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ὅπως ἐπιδιώκει, διότι, αὐτομάτως, θὰ ὑπογράψῃ καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Σύμβασιν περὶ προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν τοῦ 1950.

Ἡ δίκη τῶν Τιράνων ἦτο πολιτικὴ σταλινικοῦ τύπου καὶ ἐξυπηρετοῦσε τὴν πολιτικὴν σκοπιμότητα. Τὰ πέντε στελέχη τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» ἦσαν καὶ εἶναι «ὄμηροι» τῶν Ἄλβανικῶν ἀρχῶν πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων ὠφελημάτων. Ἡ δίκη τῶν Τιράνων ἀπέδειξε σαφέστατα ὅτι εἰς τὴν Ἄλβανίαν αἱ δίκαι δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐπίπεδα καὶ μὲ τὰς δημοκρατικὰς προδιαγραφάς.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιας

VIII Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

1)] Ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1994 ἐδημοσιεύθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1.143 ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν Τιράνων. Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἦτο ὁ Μαρτίν Ντέντα καὶ μέλη ἡ Ἀντελίνα Μπεράτι καὶ ὁ Ἄγγρον Σουκρί. Εἰσαγγελεὺς τῆς ἔδρας ἦτο ὁ Ἄρβεν Κελέσι, καὶ βοηθὸς ὁ Ζένε Γζόκουταζ.

Μετὰ τὰ στοιχεῖα τῶν 5 κατηγορουμένων, μνημονεύονται τὰ ἀδικήματα διὰ τὰ ὁποῖα κατηγοροῦνται καὶ αἱ διατάξεις, εἰς τὰς ὁποίας στηρίζονται αἱ κατηγορίαι (ἄρθρα 47, 224 τοῦ παλαιοῦ κομμουνιστικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἄρθρον 14 τοῦ Ν. 7566/25-5-1992).

Τὸ κείμενον τῆς ἀποφάσεως ἀναφέρει τὰς δραστηριότητας τῶν κατηγορουμένων γενικῶς, αἱ ὁποῖαι συνιστοῦν τὴν ἀντικειμενικὴν ὑπόστασιν τῶν ἀξιοποίνων πράξεων, διὰ τὰς ὁποίας αὐτοὶ κατηγοροῦνται. Ὡς πρὸς τὸ ἀδίκημα τῆς προδοσίας τοῦ Κράτους οἱ κατηγορούμενοι ἔθεσαν τοὺς ἑαυτοὺς τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὀργάνων ξένης δυνάμεως, δηλαδὴ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον τῆς Ἀσφαλείας Ἰωαννίνων καὶ διέπραξαν τὸ ἀδίκημα τῆς κατασκοπείας διὰ τῆς μεταδόσεως πληροφοριῶν. Εἰς τὰς ἐπαφάς, τὰς ὁποίας εἶχον οἱ κατηγορούμενοι ἀναφέρονται, μεταξύ ἄλλων, τὰ ὀνόματα τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Μητσοτάκη, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Ἀντ. Σαμαρά, τῆς Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Β. Τσουδεροῦ, τοῦ προϊσταμένου τῆς Ἀσφαλείας Ἰωαννίνων καὶ ἄλλων ἀστυνομικῶν κλπ.

Ἄλλη δραστηριότης τῶν κατηγορουμένων ἦτο, κατὰ τὴν ἀπόφασιν, ἡ στρατολόγησις υἱῶν τῶν Βορειοηπειρωτῶν διὰ νὰ καταταγοῦν εἰς στρατιωτικὰς σχολὰς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄλλη δραστηριότης τῶν κατηγορουμένων ἦτο ἡ παροχὴ πληροφοριῶν εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Ἰωαννίνων διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν στρατιωτικῶν μονάδων εἰς τὴν παραμεθόριον περιοχὴν καὶ τὸ Ἀργυρόκαστρον.

Τετάρτη δραστηριότης τῶν κατηγορουμένων ἦτο ἡ παροχὴ πληροφοριῶν εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Ἰωαννίνων, καταλόγου τῶν πρώην μελῶν

τῆς περιφήμου Σιγκουρίμι (μυστικῆς ἀστυνομίας τῆς Ἀλβανίας)] καὶ πρῶην ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ.

Ἔτεροι πράξεις τῶν κατηγορουμένων ἦσαν αἱ πληροφορίες περὶ τῆς ἀναδιάρθρωσεως τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἀλβανίας, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἔδωσαν.

Ἐπὶ πλέον, οἱ κατηγορούμενοι ἐπρομήθευσαν ὄπλα εἰς μέλη τῆς Ἑλληνικῆς μειονότητος εἰς τὴν Βόρειον Ἡπειρον.

Τέλος, οἱ κατηγορούμενοι κατηγορήθησαν ὅτι ἔδωσαν πληροφορίες διὰ τὴν «ΟΜΟΝΟΙΑΝ» καὶ δὴ διὰ τὴν διάρθρωσίν της, τοὺς ἀρχηγούς καὶ τὰ στελέχη της καὶ διὰ τὴν δραστηριότητά της.

Ἐδῶ πρέπει νὰ παρατηρηθῆ ὅτι αἱ πράξεις αὐταὶ δὲν ἀποτελοῦν τὴν ἀντικειμενικὴν ὑπόστασιν τοῦ ἀδικήματος τῆς κατασκοπείας, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κόμιματος ἢ ὀργανώσεως, ἢ ὁποία δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν κρατικὴν ὀργάνωσιν.

Ἐν συνεχείᾳ, ἡ ἀπόφασις ἀναφέρει τὰς πράξεις ἐνὸς ἐκάστου τῶν κατηγορουμένων κεχωρισμένως. Χωρὶς νὰ στηρίζεται εἰς ἐγγράφα ἢ καταθέσεις μαρτύρων, ἡ ἀπόφασις διαπιστώνει ὅτι διεπραχθήσαν αἱ ἀξιόποιοι πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας κατηγοροῦνται οἱ κατηγορούμενοι.

Πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῆ καὶ ἐδῶ ὅτι καὶ αἱ καταθέσεις μαρτύρων ἐλήφθησαν κατόπιν πιέσεως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Εἰς τὸ ἀκροατήριον, οἱ πρῶτοι μάρτυρες κατηγορίας, οἱ ὅποιοι ἐξητάσθησαν, μετεβλήθησαν εἰς μάρτυρας ὑπερασπίσεως, κατόπιν δὲ τούτων τὸ δικαστήριον δὲν ἐκάλεσε ἄλλους μάρτυρας, ἀλλὰ ἀνέγνωσε τὰς ἐπιβαρυντικὰς διὰ τοὺς κατηγορουμένους καταθέσεις τῶν αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀποτελέσματα βίας.

Τὸ δικαστήριον τῶν Τεσσάρων κατεδίκασε:

- α) Τὸν Εὐάγγελον Παπαχρήστου εἰς ποινὴν προσκαίρου καθείρξεως 6 ἐτῶν, ὡς ἔνοχον τοῦ ἀδικήματος τῆς προδοσίας τοῦ Κράτους διὰ κατασκοπείας, βάσει τῶν ἄρθρων 47 παρ. γ καὶ 13 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.
- β) Τὸν Θεόδωρον Μπεζιάνην εἰς ποινὴν προσκαίρου καθείρξεως 7 ἐτῶν κατὰ συγχώνευσιν, ὡς ἔνοχον τοῦ ἀδικήματος τῆς προδοσίας τοῦ Κράτους διὰ κατασκοπείας καὶ τοῦ ἀδικήματος τῆς κατοχῆς ὄπλων, βάσει τῶν ἄρθρων 47 παρ. γ, 32, 13 καὶ 224 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.
- γ) Τὸν Παναγιώτην Μάρτον εἰς τὴν ποινὴν τῆς προσκαίρου καθείρξεως 6 ἐτῶν, ὡς ἔνοχον τοῦ ἀδικήματος τῆς προδοσίας τοῦ Κράτους διὰ κατασκοπείας, βάσει τῶν ἄρθρων 47 παρ. γ, 32 καὶ 13 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.
- δ) Τὸν Κώσταν Κυριακοῦ εἰς τὴν ποινὴν τῆς προσκαίρου καθείρξεως 8 ἐτῶν κατὰ συγχώνευσιν, ὡς ἔνοχον τοῦ ἀδικήματος τῆς προδοσίας τοῦ

Κράτους δια κατασκοπείας και του αδικήματος της κατοχής όπλων, βάσει των άρθρων 47 παρ. γ., 13, 32 και 224 του Ποινικού Κώδικος.

- ε) Τόν Ηρακλή Σύριον εις την ποινήν της προσκαίρου καθείρξεως 8 έτων κατά συγχώνευσιν, ως ένοχον του αδικήματος της προδοσίας του Κράτους δια κατασκοπείας και του αδικήματος της κατοχής όπλων, βάσει των άρθρων 47 παρ. γ., 13, 32 του Ποινικού Κώδικος και του άρθρου 14 του Νόμου 7566/25 - 5 - 1992.

Τέλος, ή απόφασις έθεώρησεν ως άνεπιθύμητα πρόσωπα (personae non gratae) Έλληνας φερομένους ως συνεργασθέντες με τους καταδικασθέντας.

- 2) Η απόφασις αυτή του δικαστηρίου των Τιράνων στερείται νομίμου έρεισματος και αιτιολογίας. Δέν αναφέρει ή απόφασις εις ποια αποδεικτικά στοιχεία στηρίζεται ή καταδίκη των κατηγορουμένων. Η απόφασις δέν αναφέρει έγγραφα εις τα όποια έστηρίχθη, αλλά ουτε και μάρτυρας. Η αναφορά εις ώρισμένα όνόματα μαρτύρων είναι γενική και δέν περιέχει συγκεκριμένα γεγονότα. Το δικαστήριον έστηρίχθη εις όμολογίας των κατηγορουμένων, αι όποιαι έλήφθησαν κατά την προδικασίαν, χωρίς την παρουσίαν των δικηγόρων των.

Οι κατηγορούμενοι έδασανίσθησαν και επιέσθησαν με αποτέλεσμα να υπογράψουν όμολογίας, αι όποιαι δέν ανταπεκρίνοντο εις την πραγματικότητα και ήσαν επιβαρυντικά δι' αυτούς. Τουτο ήτο φυσικόν, έφ' όσον άνεκρίνοντο επί 72 ώρας, χωρίς διακοπήν. Τας όμολογίας αυτας οι κατηγορούμενοι ανέκάλεσαν ενώπιον του δικαστηρίου, το όποιον, όμως, δέν έλαβεν υπ' όψιν του την τοιαύτην ανάγκλησιν και τας συνθήκας, υπο τας όποιας έλήφθησαν αι όμολογίαι αυται. Εις αυτας τας όμολογίας των κατηγορουμένων έστηρίχθη το δικαστήριον δια την έκδοσιν της καταδικαστικής αποφάσεως.

Οι 5 κατηγορούμενοι, λοιπόν, κατεδικάσθησαν χωρίς να αποδειχθουν αι πράξεις, δια τας όποιας κατηγοροϋντο. Εις οίονδήποτε άλλο Κράτος της Ευρώπης μία τοιαύτη απόφασις θα ήχυροϋτο από το Έφετεϊον, το όποιον, όμως, ως έλέχθη, επεκύρωσε την απόφασιν και έμείωσε κατά έν έτος τας ποινάς.

Η αναίρεσις της αποφάσεως εκκρεμει ακόμα ενώπιον του Ακυρωτικού, το όποιον πρέπει να αναρέση την απόφασιν. Έν τουτοις, τα δικαστήρια της Αλβανίας δέν επέδειξαν ανεξαρτησίαν εναντι της Κυβερνήσεως και, κατά, συνέπειαν, με πολύν σκεπτικισμόν πρέπει να αντιμετωπίζη κανεις την ευδοκίμησιν της αιτήσεως αναίρέσεως.

Θα πρέπει να εύρεθη τρόπος να προσβληθη ή απόφασις αυτή εις

διεθνή δικαιοδοσίαν διὰ τὰ διαπιστωθῆ ἢ παραβιάσεις τῶν διατάξεων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

Ἐπίσης, πρέπει οἱ διάφοροι διεθνεῖς ὀργανισμοὶ καὶ αἱ διεθνεῖς ὀργανώσεις νὰ ἀσκήσουν πίεσιν, ὥστε διὰ δικονομικοῦ μέσου ἢ διὰ πράξεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας (χάριτος, ἀμνηστίας κλπ.) ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι οἱ καταδικασθέντες. Ἄλλως, ἡ διεθνὴς ὑποκρισία τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν θὰ ἐπικρατήσῃ εἰς βάρος τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς.

Προσφάτως, κατόπιν εἰσηγήσεώς μου, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συλλόγου Δικηγόρων (European Association of Lawyers) υἱοθέτησε ψήφισμα διαμαρτυρίας διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων κατὰ τὴν δίκην τῶν 5 στελεχῶν τῆς «Ὁμονοίας». Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐνέκρινεν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συλλόγου Δικηγόρων, ἡ ὁποία συνήλθεν τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1994 εἰς Ρώμην ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ συνεδρίου τοῦ Συλλόγου. Μὲ τὸ ψήφισμα αὐτό, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Αὐστριακὸν δικηγόρον Konrad Meingast καὶ ἐμέ, Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ζητεῖται ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν πέντε καταδικασθέντων. Τὸ κείμενον τοῦ ψηφίσματος ἀπεστάλη εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀλβανίας, τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης τῆς Ἀλβανίας, τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης Daniel Tarchys καὶ τὸν Ἐπίτροπον τῆς Δ.Α.Σ.Ε. Βάν γτέρ Στούλ.

Τὸ ψήφισμα αὐτὸ ἐνδὸς ἀνεξαρτήτου καὶ ἀμερολήπτου Συλλόγου Δικηγόρων τῶν Κρατῶν - μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως εἶναι σημαντικόν, λόγῳ τῶν προσφάτων ἐξελίξεων. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Δ.Α.Σ.Ε., πολυπράγμων, γνωστὸς καὶ μὴ ἐξαιρετέος παρ' ἡμῖν Βάν γτέρ Στούλ φέρεται ὅτι ἐδήλωσεν ὅτι «Ἡ Ἀλβανικὴ ἡγεσία τηρεῖ πλήρως τὰς ὑποχρεώσεις της περὶ τὴν ἑλληνικὴν μειονότητα», μετὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὰ Τίρανα. Ὄταν ἠρωτήθη τὴν 24-10-1994 ἀπὸ τὸν Ἑλληνα Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν περὶ τῶν δηλώσεών του αὐτῶν ἀπήντησεν ὅτι δεσμεύεται νὰ ὀμιλήσῃ πρὶν κατατεθῆ ἡ ἔκθεσις του πρὸς τὴν Δ.Α.Σ.Ε., πρὶν γνωστοποιηθοῦν αἱ Ἀλβανικαὶ προτάσεις πρὸς τὰ Κράτη - μέλη τῆς Δ.Α.Σ.Ε. καὶ πρὶν ἡ Δ.Α.Σ.Ε. δώσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν ἔκθεσίν του. Τοῦτο δὲν θὰ πραγματοποιηθῆ ποτέ. Ἄρα, ἐπεβεβαίωσε τὴν δῆλωσίν του αὐτῆν.

Ἐξάλλου, ὁ ἀρμόδιος διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως Ἐπίτροπος Χάνς Βάν γτέ Μπρούκ, γνωστὸς πολέμιος τῆς Ἑλλάδος, εἰσηγήθει τὴν παραπομπὴν τῆς χώρας μας εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν Σκοπί-

ων, άπαντων εις ερώτησιν "Ελληγος Εύρωβουλευτου, εδήλωσεν ότι δέν θεμελιώνονται σοβαραί παραβάσεις των δικαιωμάτων των καταδικασθέντων Βορειοηπειρωτών.

Είμαι εξοργιστικόν πώς οί ευαίσθητοι κατά τά άλλα εκπρόσωποι των ευρωπαϊκών οργανισμών δέχονται τας θαναύτους παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τόν καθεστώς Μπερίσα, όταν και αυτός ό αρχηγός τής "Αξιωματικής "Αντιπολιτεύσεως τής "Αλβανίας εύρίσκειται εις τήν φυλακήν. "Ας σημειωθῆ ότι και τόν "Αλβανικόν τμήμα τής έπιτροπής ανθρωπίνων δικαιωμάτων του "Ελσίνκι διεπίστωσε παρατυπίας κατά τήν δίκην των Τιράνων και άπηύθυνεν έκκλησιν προς τόν "Ανώτατον Δικαστήριον τής "Αλβανίας νά άναιρέση τήν απόφασιν.

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ δίκη τῶν στελεχῶν τῆς «Ὁμονοίας» ἐπροκάλεσεν ἰσχυράς ἀντιδράσεις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τὸν τύπον, ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους του Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος (Μπαρκίμ Ζενέλι κλπ.) καὶ τῆς Δημοκρατικῆς Συμμαχίας (Γρ. Πάσκο). Ψευδοδίκαι αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἀεξήχθησαν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐναντίον τῶν κομμουνιστικῶν ἀντιπάλων τοῦ Προέδρου Μπερίσα, ὅπως ἡ δίκη κατὰ τοῦ Φάτος Νάνο, ἡ ὁποία ἀπέληξεν εἰς σκληρὰν καταδίκην.

Ἀπὸ εὐρωπαϊκῆς πλευρᾶς πρέπει νὰ υπογραμμισθῇ τὸ ψήφισμα τῆς Ὀλομελείας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1994, τὸ ὁποῖον ὑπεστήριξαν τὸ Εὐρωπαϊκὸν Σοσιαλιστικὸν Κόμμα, ἡ Ἠνωμένη Ἀριστερά, ὁ Συνασπισμὸς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δημοκρατῶν καὶ τὸ Εὐρωπαϊκὸν Λαϊκὸν Κόμμα. Μὲ τὴν ἀπόφασίν του αὐτὴν τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κοινοβούλιον κατεδίκασε τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὸ καθεστῶς Μπερίσα διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς θάρος τῆς Ἑλληνικῆς μειονότητος καὶ ἰδιαίτερον διὰ τὴν διατεταγμένην δίκην εἰς θάρος τῶν ἡγετῶν τῆς «Ὁμονοίας», τὴν ὁποίαν θεωρεῖ πολιτικὴν.

Ἡ δίκη τῶν Γιράνων ἀπέδειξεν πλήρως ὅτι τὸ καθεστῶς τῆς Ἀλβανίας εἶναι ἀπολυταρχικὸν καὶ δὲν ἔχει προχωρήσει πρὸς τὸν ἐκδημοκρατισμὸν. Συνεχίζεται τὸ σταλινικὸν καθεστῶς τοῦ Ἐμιβέρ Χόντζα, στέλεχος καὶ προσωπικὸς ἰατρὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ Μπερίσα. Ἡ δημοκρατία εἶναι ἐντελῶς ξένη πρὸς τὴν Ἀλβανίαν καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος. Τὸ δικαῖκον καθεστῶς τῆς σημερινῆς Ἀλβανίας οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸ εὐρωπαϊκὸν καὶ τὴν κοινὴν εὐρωπαϊκὴν νομικὴν κληρονομίαν. Ἡ διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ πρακτικὴ εἶναι ἐκείνη ἐνὸς αὐταρχικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον οὐδένα φραγιὸν γνωρίζει. Τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν ὑψίστην ἀξίαν τοῦ πολιτισμοῦ σήμερον, εἶναι ἀγνωστα ὡς ἔννοια καὶ ὡς πραγματικότης.

Ἡ ἰδέα τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος δὲν εἶναι νοητὴ εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ Ἀλβανικοῦ συστήματος. Τὰ ὄργανα τοῦ Κρά-

τους εις την Ἀλβανίαν δὲν ἔχουν ἀλλάξει νοοτροπίαν. Τοῦτο εἶναι φανερόν εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ἡ ἀστυνομία παραμένει παντοδύναμος καὶ ἀνεξέλεγκτος. Κληρονομία 80 ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ τεχνητοῦ κατασκευάσματος τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Ἀλβανία, δυσκόλως ἐξαλείφεται. Καὶ ἔχει τὸ θράσος ἡ Ἀλβανία νὰ ἔχη θέσει ὑποψηφιότητα διὰ νὰ γίνῃ δεκτὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης. Πῶς θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἀπολυταρχικὸν καθεστῶς τῆς Ἀλβανίας τὴν Εὐρωπαϊκὴν Σύμβασιν προστασίας τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν τοῦ 1950, ἡ ὁποία παρέχει τὴν πλέον προωθημένην καὶ ἰσχυρὰν προστασίαν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν χῶρον; Τὸ πρόβλημα εἶναι σοβαρόν, διότι καὶ τὰ πλέον δημοκρατικὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης δὲν ἐφαρμόζουν πλήρως τὴν Σύμβασιν αὐτὴν καὶ καταδικάζονται ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Τὸ θέμα τοῦτο πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς τοὺς κύκλους τοῦ Στρασβούργου, ἂν πράγματι θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως εἰς τὴν χώραν αὐτὴν.

Οἱ σκοποὶ, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει διὰ τῆς δίκης τῶν στελεχῶν τῆς «Ὁμονοίας» τὸ καθεστῶς Μπερίσα, ἀνελύθησαν λεπτομερῶς ἀνωτέρω. Στόχος τῆς Ἀλβανίας εἶναι ἡ πάντελής ἐξαφάνισις τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Βορείου Ἡπείρου.

Ἡ σκευωρία τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν δίκην τῶν Τιράνων ἀπεδείχθη πλήρως. Αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς ΔΑΣΕ Καθηγητοῦ Ἀντρέι Ρεπλίνσκι καὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν δικηγόρων τῆς Μινεσότα διὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα εἶναι καταδικαστικαὶ διὰ τὴν Ἀλβανίαν. Κατόπιν αὐτῶν τί ἔπραξεν ἡ ΔΑΣΕ καὶ ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς γνωστῆς παρ' ἡμῖν κ. Βάν ντέρ Στούλ; Ἀπολύτως τίποτα. Ἡ Οὐάσιγκτων προσπαθεῖ νὰ συμβιάσῃ τὰ ἀσυμβίβαστα καὶ ζητεῖ διαπραγματεύσεις. Ἡ Τουρκία πιέζει διὰ νὰ ἀσκήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς διὰ μέσου τῆς Ἀλβανίας. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις παρέχει κάθε βοήθειαν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, εἰς αὐτὴν δὲ πρωτοστατεῖ ἡ Γερμανικὴ Προεδρία. Δὲν διστάζει νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὴν σύμμαχον τοῦ ναζιστικοῦ καθεστώτος κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Γιουγκοσλαβίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἀποκλειστικῶς ὑπεύθυνος εἶναι ἡ Γερμανία διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ντ. Γκένσερ, ἡ χώρα αὐτὴ ἐπιζητεῖ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐπιρροήν της καὶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Τὰ παλαιὰ ἐπεκτατικὰ σχέδια τῆς Γερμανίας ἀναβιώνουν. Ὅπως καὶ εἰς τὴν Βοσνίαν, ἡ κρίσις τῆς ὁποίας ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς διαλύσεως

τῆς Γιουγκοσλαβίας, οἱ Καθολικοὶ καὶ οἱ Μουσουλμάνοι ἐνώγονται διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἀπειλεῖται καὶ πάλιν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Συντάγματος. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας κινδυνεύει, ἐνῶ οἱ Μουσουλμάνοι καὶ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἀπολαύουν πλήρους ἐλευθερίας. Ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι σκληρὸς μέχρι θανάτου. Οἱ ἑταῖροί μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν δὲν θέλουν νὰ παραδεχθοῦν ὅτι ἡ δημοκρατία καὶ ἡ ἐλευθερία ὡς σύλληψις καὶ ὡς πράξις ὑπῆρξαν ἀποκλειστικῶς Ἑλληνικαί. Οἱ Ἕλληνες ἐδίωσαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δημοκρατίαν μὲ πάθος καὶ χωρὶς ὅρια ἀπὸ τὸ ἔτος 508/7 π.Χ. Αὐτὴν τὴν λαμπρὰν ἱστορικὴν παράδοσιν δὲν ἀνέχονται οἱ Εὐρωπαῖοι ἑταῖροί μας, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ μᾶς ἀφαιρέσουν τὴν τιμητικὴν αὐτὴν προτεραιότητα. Καὶ ἐπιστρατεύονται διάφοροι, ὅπως ὁ καθηγητὴς J. B. DUROSELLE, διὰ νὰ τοποθετήσουν τὴν ἀπαρχὴν τῆς δημοκρατίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν. Οὐδέν, ὅμως, ἐπιτυγχάνουν καὶ διαψεύδονται ἀπὸ τὴν ἱστορίαν. Τὸ ἱστορικὸν καὶ ψυχολογικὸν αὐτὸ πρόβλημα τῶν Εὐρωπαίων πρέπει νὰ τὸ συνειδητοποιήσωμε καὶ νὰ ἀντιδράσωμεν μὲ θάρρος.

Καὶ ἡ Ἑλλὰς τί ἔπραξε μετὰ τὴν πρόκλησιν τῶν Τυράνων καὶ τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς; Περιορίσθη εἰς αὐστηρὰς δηλώσεις καὶ εἰς χλιαρὰ μέτρα, κυρίως εἰς τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν λαθρομεταναστῶν. Κατὰ τὰ ἄλλα μὲ ἐθνικὴν ὁμοφυχίαν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ ἀξιωματικὴ ἀντιπολίτευσις, κατόπιν ἐνημερώσεως καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἀπεφάσισαν νὰ διατηρήσουν τὴν ψυχραιμίαν των. Διατί, ἄραγε, αὐτὴ ἡ ἀναμιονὴ καὶ ἄχρι πότε;

Πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦμε ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχει σημασίαν εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Ἡ ἐθνικὴ μοναξιά μιᾶς περιβάλλει. Ἀντὶ τοῦ ἐθνικοῦ εὐνοουλισμοῦ πρέπει νὰ καλλιεργήσωμε τὴν ἐθνικὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ ἀξιοπρέπειαν. Ἄλλως θὰ καταντήσωμε οἱ γραικύλοι τῆς ρωμιοσύνης. Ἡ εὐθύνη μας ἐνώπιον τῆς ἱστορίας εἶναι ἀπαράγραπτος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

1. Έδημοσιεύθη εις τήν ἔφημερίδα «Ἐστία» τήν 19 Ἰουλίου 1994.
2. Διά τὸ Ἀλβανικὸν Σύνταγμα τοῦ 1976 βλ. Νικολάου Ἀντωνοπούλου, Τὸ Ἀλβανικὸν Σύνταγμα, τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς Πρακτικὰ τοῦ Β' Πανελληνίου Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου «Τὸ Βορειηπειρωτικὸν Ζήτημα» (Κόνιτσα 23-26 Αὐγούστου 1990), Ἀθήναι, 1992, σ. 373 ἐπ. καὶ εἰς ἀνάτυπον.
3. Διά τήν Οἰκουμενικὴν Διακήρυξιν βλ. Νικολάου Ἀντωνοπούλου, Ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου (μία τριακονταετία), 1981, ὅπου καὶ πλουσία βιβλιογραφία, τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις τοῦ Ο.Η.Ε., Νέα Ἐστία, 1989, 222 ἐπ., τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων (40 ἔτη ἐφαρμογῆς), 1989, τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ ἐπίδρασις τῆς Οἰκουμενικῆς Διακήρυξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῶν συγχρόνων Συνταγμάτων, εἰς Ε.Δ.Δ.Δ.Δ., 1959, 278 ἐπ., 396 ἐπ. 1960, 35 ἐπ. Διά τήν Σύμβασιν τῆς Ρώμης τοῦ 1950 βλ. Νικολάου Ἀντωνοπούλου. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Σύμβασις περὶ προστασίας τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, εἰς Ε.Ε.Ν., 1964, 145 ἐπ. καὶ εἰς Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν, Διαλέξεις περιόδου 1963—1966, 42., τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ νομολογία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, εἰς Ε.Δ.Δ.Δ.Δ., 1965, 28 ἐπ., τοῦ Αὐτοῦ, La jurisprudence des organes de la Convention Européenne des droits de l' homme, Leyden, 1967, Τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις, 1981, 54 ἐπ., Τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις, 1989, 10 ἐπ., Τοῦ Αὐτοῦ, Τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, εἰς Περιοδικὴ Ἐκδοσις Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κινήσεως διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Εὐρώπης, τεύχος 7, Δεκ. 1989, 41 ἐπ., Τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Σύμβασις, εἰς Διεθνῆς Ἐπιθεώρησις, Ἰαν.—Φεβρ. 1991, 66 ἐπ.,
 Διά τήν Τελικὴν Πράξιν τοῦ Ἐλσίνκι βλ. Νικολάου Ἀντωνοπούλου, Ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις, 1981, 72 ἐπ.
 Διά τὴν Χάρταν τῆς Δ.Α.Σ.Ε. βλ. Νικολάου Ἀντωνοπούλου, Ἡ ἀνθρωπίνη ὑπαρξις καὶ ἡ Χάρτα τῶν Παρισίων, 1991, τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ Χάρτα τῶν Παρισίων καὶ ἡ Δ.Α.Σ.Ε., Διεθνῆς Ἐπιθεώρησις, Νο 8, Μάϊος - Ἰούνιος 1991, 41 ἐπ.,
4. Διά τὰς παραβιάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν βλ. Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης Σεβαστιανοῦ, Ἡ Ἐσταυρωμένη Βόρειος Ἡπειρος, 1985, Τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ Βόρειος Ἡπειρος μάχεται, 1989, Ἀθ. Λέκκα, Συνοπτικὴ Ἰ-

στορία τῆς Βορείου Ἡπείρου, 1987, 55 ἐπ., 65 ἐπ., Θ. Ε. Πανόρμου, Ὁ διωγμὸς τῆς θρησκείας εἰς τὴν κομμουνιστικὴν Ἀλβανίαν, 1960, Ἐμ. Καλύβια, Ἡ καταπάτησις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων στὴ Βόρειο Ἡπειρο, 1984, Θ. Μυλωνᾶ, Τὸ Βορειοηπειρωτικὸ στὸ κατώφλι τῆς ἐθνικῆς μειοδοσίας, 1987, 112 ἐπ., 136 ἐπ., 141 ἐπ., 181 ἐπ., Νικολάου Ἀντωνοπούλου, Ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας, εἰς Πρακτικὰ Α΄ Παν. Ἐπιστ. Συνεδρίου (Κόνιτσα 22 - 24 Αὐγούστου 1987), 1988, 726 ἐπ. καὶ εἰς ἀνάτυπον, τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις, 1989, Τοῦ Αὐτοῦ, Τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα εἰς τὴν Ἀλβανίαν, Ἔστια, 8 καὶ 9 Ἰανουαρίου 1990, Τοῦ Αὐτοῦ, Τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα εἰς τὴν Βόρειον Ἡπειρον, ἀνάτυπον ἀπὸ τὸ περιοδικὸν Ἑλληνικὸς Ἀστὴρ, 1990, τ. 32-3, σ. 7 ἐπ., Τοῦ Αὐτοῦ, Τὸ Ἀλβανικὸν Σύνταγμα καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ο.Η.Ε., ἔνθ. ἄν., σ. 356 ἐπ., Τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ προστασία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων σήμερα, εἰς Σεμινάριο Κοινωνικοῦ καὶ Φιλοσοφικοῦ προβληματισμοῦ, Ὀδοιπορία ἐλπίδας, 1992, σ. 179 ἐπ., Τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ προστασία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς τὴν Βόρειον Ἡπειρον, 1992.

5. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἔφημερίδα «Ἔστια» τὴν 26 Ἰουλίου 1994.
6. Νικολάου Ἀντωνοπούλου, Ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας, ἔνθ. ἄν., Πρακτικὰ 726 ἐπ.
7. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἔφημερίδα «Ἔστια» τὴν 16 Αὐγούστου 1994.
8. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἔφημερίδα «Ἔστια» τὴν 22 Αὐγούστου 1994.
9. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἔφημερίδα «Ἔστια» τὴν 31 Αὐγούστου 1994.
10. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἔφημερίδα «Ἔστια» τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1994.
11. Διὰ τὰ κείμενα αὐτὰ βλ. ὑποσημείωσιν 3.
12. Βλ. π.χ. τὸ Ψήφισμα τοῦ ΠΑΣΥΒΑ τῆς 20-9-1994. Κατόπιν ἐνεργειῶν μου ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Στρασβούργου ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς πρὸς τὸν Πρόεδρον Μπερίσα, τὸν Ἀλβανὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὸν Γάλλον δικαστὴν εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.
13. Βλ. περὶ αὐτοῦ Νικολάου Ἀντωνοπούλου, Ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις, 1981, 69 ἐπ. Τοῦ Αὐτοῦ, Ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξις, 1980, 21 ἐπ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ
ΔΙΑ ΤΗΝ Β. ΗΠΕΙΡΟΝ

- 1) Τὸ ἐμπόλεμον μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας, εἰς περ. «Ἑλληνικὸς Ἀστήρ», 1987, 247 ἐπ.
- 2) Ἡ μονομερὴς ἄρσις τοῦ ἐμπολέμου μὲ τὴν Ἀλβανίαν, εἰς ἐφ. «Ἑστία», 4.9.1987.
- 3) Τὸ ἐμπόλεμον τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ἀλβανίαν, εἰς περ. «Στρατηγικαὶ μελέται», Ἰαν. 1988, 1.
- 4) Ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀλβανίας, εἰς Π.Α.Σ.Υ.Β.Α., Βόρειος Ἡπειρος, Πρακτικὰ Α' Πανελληνίου Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, (Κόνιτσα, 22–24 Αὐγ. 1987), Ἀθῆναι 1988, 706 ἐπ.
- 5) Τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα εἰς τὴν Ἀλβανίαν, εἰς ἐφ. «Ἑστία», 8–9 Ἰαν. 1990.
- 6) Τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα εἰς τὴν Βόρειον Ἡπειρον, εἰς περ. «Ἑλληνικὸς Ἀστήρ» 1990, 89 ἐπ.
- 7) Ἡ νέα φάσις τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ, εἰς ἐφημ. «Ἑστία», 15.10.1990.
- 8) Ἡ Βόρειος Ἡπειρος καὶ ὁ Πρόεδρος Μπούς, εἰς ἐφ. «Ἑστία» 31.7.1991.
- 9) Ὁ Ἀλβανικὸς Νόμος περὶ κομμάτων, εἰς ἐφ. «Ἑστία» 9.8.1991.
- 10) Ἡ αὐξουσα ἀλβανικὴ θρασυτεία, εἰς ἐφ. «Ἑστία» 21–2 Ἰαν. 1992.
- 11) Αἱ ἐκλογαὶ εἰς τὴν Ἀλβανίαν, εἰς ἐφ. «Ἑστία» 4–5 Μαρτίου 1992.
- 12) Ἡ ἀνατομία τῶν Ἀλβανικῶν Ἐκλογῶν, εἰς ἐφ. «Ἑστία» 30–1 Μαρτίου 1992.
- 13) Τὸ θέμα τῶν Τσάμηδων καὶ αἱ Ἀλβανικαὶ ἐπιδιώξεις, εἰς ἐφ. «Ἑστία» 8.5.1992.
- 14) Ἡ προστασία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς τὴν Βόρειον Ἡπειρον, Ἀθῆναι, 1992, ἔκδοσις Π.Α.Σ.Υ.Β.Α.
- 15) Αἱ σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Ἀλβανίας, εἰς ἐφ. «Ἑστία» 20.8.1992.
- 16) Ἡ πτώσις τοῦ τελευταίου κομμουνιστικοῦ καθεστώτος στὴν Εὐρώπη, εἰς περ. «Διεθνὴς Ἐπιθεώρησις», Νο 12 Μάιος – Ἰούνιος 1992, 24 ἐπ.
- 17) Τὸ Ἀλβανικὸν Σύνταγμα, τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ο.Η.Ε., εἰς Π.Α.Σ.Υ.Β.Α., Τὸ Βορειοηπειρωτικὸν Ζήτημα, Πρακτικὰ τοῦ Β' Πανελληνίου Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου (Κόνιτσα 23–26 Αὐγούστου 1990), Ἀθῆναι, 1992, 373 ἐπ. καὶ εἰς ἀνάτυπον.
- 18) Νέα καταδίκη τῆς Ἀλβανίας, εἰς «Βορειοηπειρωτικὸν Βῆμα», φ. 34, Ἰανουάριος – Φεβρουάριος 1994, σ. 6.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Π Ι Ν Α Ξ Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Ω Ν

	Σελίς
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	5
I.—ΕΚΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗΣ Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ «ΟΜΟ- ΝΟΙΑΣ»	7
II.—Η ΝΕΑ ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ	10
III.—ΜΕΙΖΩΝ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΩΝ	13
IV.—ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΥΤΙΚΟΝ ΤΥΠΟΝ	15
V.—ΤΟ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΑΛΚΕΙΟΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΣΤΗΛΩΝ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ	17
VI.—ΥΒΡΙΣ ΚΑΙ ΟΝΕΙΔΟΣ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΩΝ	21
VII.—ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΤΥΡΑΝΩΝ	24
VIII.—Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ	30
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	35
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ	39
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ Β. ΗΠΕΙΡΟΝ	41

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κοιτσάς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ:
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΔΡ. ΜΠΡΟΥΖΙΩΤΗ
Κωλέττη 4, Τ.Κ. 106 81 — ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦ.: 360.3820

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας